

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2003

Utgiven i Helsingfors den 30 maj 2003

Nr 393—404

INNEHÅLL

Nr		Sidan
393	Kommunikationsmarknadslag	1895
394	Lag om ändring av lagen om televisions- och radioverksamhet	1927
395	Lag om ändring av lagen om statens televisions- och radiofond	1933
396	Lag om ändring av lagen om Rundradion Ab	1936
397	Lag om ändring av 2 § lagen om kommunikationsförvaltningen	1938
398	Lag om ändring av 25 i § upphovsrättslagen	1939
399	Lag om ändring av radiolagen	1940
400	Lag om ändring av lagen om konkurrensbegränsningar	1946
401	Lag om ändring av lagen om integritetsskydd vid telekommunikation och dataskydd inom televerksamhet	1947
402	Lag om ändring av 16 § sjöräddningslagen	1948
403	Lag om ändring av 8 § lagen om nödcentraler	1949
404	Lag om ändring av 43 § lagen om räddningsväsendet	1950

Nr 393

Kommunikationsmarknadslag

Given i Helsingfors den 23 maj 2003

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syften

Syftet med denna lag är att främja utbudet och användningen av tjänster i kommunikationsnät samt att säkerställa att kommunikationsnät och kommunikationstjänster på skäliga villkor är tillgängliga för alla teleföretag och användare i hela landet. Lagens syfte är också att sörja för att de till buds stående möjligheterna till telekommunikation i Fin-

land motsvarar användarnas rimliga behov, konkurrerar sinsemellan, är tekniskt utvecklade, håller god kvalitet, är driftsäkra och trygga samt har förmånliga priser.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *kommunikationsnät* ett system som består av sammankopplade ledningar och anordningar och som är avsett för överföring eller distribution av meddelanden via ledning, med radiovågor, optiskt eller på något annat elektromagnetiskt sätt,

RP 112/2002
TrUB 26/2002
RSv 272/2002

Ramdirektiv 2002/21/EG; EGT nr L 108, Auktorisationsdirektiv 2002/20/EG; EGT nr L 108, Tillträdesdirektiv 2002/19/EG; EGT nr L 108, Direktiv om samhällsomfattande tjänster 2002/22/EG; EGT nr L 108

2) *allmänt kommunikationsnät* ett kommunikationsnät som tillhandahålls en grupp av användare som inte har avgränsats på förhand,

3) *mobilmät* ett kommunikationsnät som i huvudsak används för målgruppskommunikation och där förbindelsen mellan terminalen och kommunikationsnätet har upprättats med hjälp av radiovågor som utbreder sig fritt,

4) *fast telefontät* ett kommunikationsnät som i huvudsak används för målgruppskommunikation och där förbindelsen mellan terminalen och kommunikationsnätet har upprättats via ledning eller med någon annan fast förbindelse,

5) *telefontät* ett mobilmät eller ett fast telefontät,

6) *masskommunikationsnät* ett kommunikationsnät som i huvudsak används för sändning eller tillhandahållande av televisions- och radioprogramutbud eller annat material som förmedlas i samma form till alla mottagare,

7) *markbundet masskommunikationsnät* ett masskommunikationsnät som fungerar med hjälp av radiovågor som utbreder sig fritt,

8) *kabeltelevisionsnät* ett masskommunikationsnät som fungerar via ledning eller med någon annan fast förbindelse,

9) *myndighetsnät* ett kommunikationsnät som byggts för behov i anslutning till allmän ordning och säkerhet, räddningsuppgifter eller befolkningsskyddet och i vilket anslutningar kan tillhandahållas utom myndigheterna även andra användargrupper som är nödvändiga med hänsyn till skötseln av ovan avsedda uppgifter,

10) *abonnentförbindelse* den del av ett fast telefontät som finns mellan användarens anslutning och en sådan anordning med hjälp av vilken meddelanden kan styras,

11) *fast förbindelse* en tjänst i vilken en definierad överföringskapacitet mellan anslutningspunkter i kommunikationsnätet tillhandahålls utan styrning av meddelanden,

12) *kabelkanal* en skydds konstruktion som används vid byggandet av ett allmänt kommunikationsnät och som är avsedd som placeringsplats för telekablar,

13) *sammankoppling* materiell och funktionell sammankoppling av olika kommunikationsnät och kommunikationstjänster i syfte

att säkerställa att användarna har tillträde till ett annat teleföretags kommunikationsnät och kommunikationstjänster,

14) *internationell teletjänst* en kommunikationstjänst i vilken telekommunikation förmedlas mellan anslutningar i Finland och utomlands,

15) *ffjrrteletjänst* en kommunikationstjänst i vilken telekommunikation förmedlas mellan anslutningar inom olika teleområden,

16) *lokalteletjänst* en kommunikationstjänst i vilken telekommunikation förmedlas mellan anslutningar inom samma teleområde,

17) *nätföretag* ett företag som tillhandahåller ett kommunikationsnät som det äger eller på någon annan grund förfogar över för överföring, distribution eller tillhandahållande av meddelanden,

18) *nättjänst* tjänster som tillhandahålls av ett nätföretag,

19) *tjänsteföretag* ett företag som överför meddelanden i ett kommunikationsnät som det förfogar över eller har fått tillgång till av ett nätföretag eller som distribuerar eller tillhandahåller meddelanden i ett masskommunikationsnät,

20) *kommunikationstjänst* tjänster som tillhandahålls av ett tjänsteföretag,

21) *teleföretag* nätföretag eller tjänsteföretag,

22) *televerksamhet* nättjänster eller kommunikationstjänster,

23) *allmän televerksamhet* tillhandahållande av nättjänster eller kommunikationstjänster för en grupp av användare som inte har avgränsats på förhand,

24) *användare* en person som använder ett teleföretags tjänster för någon annan verksamhet än televerksamhet,

25) *roaming* att ett nätföretag tillhandahåller ett annat nätföretag nyttjanderätt till mobilnätet på ett geografiskt område där båda nätföretagen har koncession,

26) *internationell roaming* att ett nätföretag tillhandahåller ett annat nätföretag nyttjanderätt till mobilnätet på ett geografiskt område där endast det nätföretag som tillhandahåller roaming har koncession,

27) *konsument* en fysisk person som använder tjänster i huvudsak för något annat ändamål än näringsverksamhet.

3 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på kommunikationsmarknaden, om inte något annat bestäms nedan. Med kommunikationsmarknad avses en marknad där nättjänster och kommunikationstjänster samt anknytande tjänster tillhandahålls.

Denna lag gäller inte innehållet i meddelanden som förmedlas i kommunikationsnät.

2 kap.

Utövande av televerksamhet

4 §

Koncessionsberoende televerksamhet

Koncession krävs när nättjänster som försätter radiofrekvenser tillhandahålls i sådana digitala markbundna masskommunikationsnät eller mobilnät där allmän televerksamhet utövas.

Vad som föreskrivs i 1 mom. gäller även ett mobilnät som fungerar som myndighetsnät i fler än en kommun.

5 §

Ledigförklaring av koncessioner

En koncession skall förklaras ledig att sökas när frekvenser som tekniskt och med hänsyn till en effektiv användning av frekvenserna är ändamålsenliga blir lediga för koncessionsberoende televerksamhet.

Koncessioner förklaras av statsrådet lediga att sökas i enlighet med den plan för användning av frekvensområden som avses i 6 § radiolagen (1015/2001).

6 §

Koncessionsansökans innehåll

I en koncessionsansökan skall lämnas alla de upplysningar som koncessionsmyndigheten begär och som behövs vid bedömningen av de förutsättningar för koncession som avses i 9 §. Närmare bestämmelser om ansökans innehåll utfärdas genom förordning av kommunikationsministeriet.

7 §

Ansökningsavgift

Den som ansöker om koncession är skyldig att i samband med ansökan till staten betala en ansökningsavgift på 1 000 euro.

Ansökningsavgift behöver dock inte betalas om koncessionsansökan gäller ett myndighetsnät.

8 §

Koncessionsmyndighet och koncessionsförfarande

Koncession beviljas av statsrådet för viss tid, dock för högst 20 år.

Beslutet om koncession skall fattas inom sex veckor efter att ansökningstiden gått ut. Statsrådet kan i särskilda fall förlänga tidsfristen på sex veckor med högst åtta månader, om det är nödvändigt för att säkerställa att ansökningsförfarandet är opartiskt, skäligt, klart eller öppet för insyn, för komplettering av ansökningarna eller av någon annan särskild orsak. En förlängning av tidsfristen skall meddelas offentligt.

9 §

Materiella förutsättningar för koncession

Koncession skall beviljas, om

1) sökanden har tillräckliga ekonomiska resurser att sörja för nätföretagets skyldigheter, och

2) koncessionsmyndigheten inte har grundad anledning att misstänka att sökanden bryter mot denna lag, radiolagen, lagen om integritetsskydd vid telekommunikation och dataskydd inom televerksamhet (565/1999) eller någon annan lag som gäller televerksamhet.

Koncession för tillhandahållande av nättjänster i myndighetsnät skall beviljas, om sökanden utöver de förutsättningar som avses i 1 mom. har tillräcklig förmåga och yrkeskicklighet med hänsyn till särdragen i verksamheten.

Om sådan koncession som avses i 1 eller 2 mom. på grund av knapp tillgång på radiofrekvenser inte kan beviljas alla sökande, skall koncession beviljas de sökande vars verksamhet bäst främjar lagens syften enligt 1 §.

10 §

Koncessionens innehåll

I koncessionen skall definieras teleföretagets geografiska verksamhetsområde.

Koncessionen kan förenas med sådana villkor för kommunikationsnätens tekniska egenskaper eller en effektiv användning av frekvenserna som kompletterar bestämmelserna i 1 och 128 § eller Kommunikationsverkets tekniska föreskrifter enligt 129 §. Villkoren skall stämma överens med syftena enligt 1 §.

Koncession för tillhandahållande av nättjänster i ett markbundet masskommunikationsnät kan beviljas på villkor att koncessionshavaren för sin del sörjer för att Rundradion Ab samt innehavare av programkoncession enligt 7 § 1 mom. lagen om television- och radioverksamhet (744/1998) och tillståndshavare enligt 2 § 1 mom. landskapslagen om rundradioverksamhet (Ålands författningssamling 117/1993) till ett kostnadsorienterat pris får tillgång till den kapacitet de behöver för utövandet av verksamheten. Med hjälp av ovannämnda koncessionsvillkor skall koncessionsmyndigheten se till att nämnda utövare av television- och radioverksamhet i alla situationer får tillgång till den kapacitet de behöver för utövandet av verksamheten.

Koncessionen kan förenas med villkor som gäller den mängd kapacitet som skall reserveras för en innehavare av programkoncession eller samarbete mellan innehavare av programkoncession i frågor som gäller fördelning av kapacitet eller elektroniska programguider. Koncessionen kan ytterligare förenas med villkor som gäller sändningstekniken.

11 §

Ändring av koncession

En koncession kan med koncessionshavarens samtycke och även i övrigt ändras medan koncessionen är i kraft, om det är nödvändigt av en särskild orsak som beror på den tekniska utvecklingen eller en väsentlig förändring i verksamhetsbetingelserna för den koncessionsberoende verksamheten.

12 §

Återkallande och överföring av koncession

Statsrådet kan återkalla ett teleföretags koncession helt eller delvis

1) om teleföretaget allvarligt och upprepade gånger bryter mot denna lag, radiolagen, lagen om integritetsskydd vid telekommunikation och dataskydd inom televerksamhet eller någon annan lag som gäller televerksamhet eller de koncessionsvillkor som avses ovan i 10 §, eller

2) om teleföretaget inte längre med hänsyn till verksamhetens art och omfattning har tillräckliga ekonomiska resurser att uppfylla sina skyldigheter,

och teleföretaget trots uppmaning inte inom en skälig tid, minst en månad, rättar sitt förfarande eller återställer sina ekonomiska resurser till en tillfredsställande nivå.

Koncessioner får inte överföras. Statsrådet kan återkalla en koncession, om den faktiska bestämmanderätten i förhållande till koncessionshavaren förändras. Anmälan om förändrad bestämmanderätt skall omedelbart göras till koncessionsmyndigheten. Statsrådet skall fatta beslut om återkallandet inom två månader efter anmälan.

Överföring av koncession inom en koncern mellan moderbolaget och ett dotterbolag som är helt i dess ägo betraktas inte som en sådan överföring av koncession som utgör förutsättning för återkallande. Koncessionsmyndigheten skall omedelbart underrättas om en sådan överföring.

13 §

Anmälningspliktig televerksamhet

Innan allmän televerksamhet inleds skall en skriftlig anmälan göras till Kommunikationsverket (*televerksamhetsanmälan*). Anmälningskyldigheten gäller inte allmän televerksamhet om den är tillfällig, riktar sig till ett litet antal mottagare eller annars är av ringa betydelse.

Genom förordning av statsrådet kan utfärdas närmare bestämmelser om hurdan televerksamhet som skall anses vara av ringa betydelse.

14 §

Televerksamhetsanmälan

I en televerksamhetsanmälan skall lämnas alla de uppgifter som behövs för tillsynen. Närmare bestämmelser om televerksamhetsanmälan innehåll utfärdas genom förordning av kommunikationsministeriet.

Kommunikationsverket skall underrättas om förändringar i uppgifterna i televerksamhetsanmälan och om att verksamheten upphör.

15 §

Bekräftelse att televerksamhetsanmälan mottagits

Kommunikationsverket skall på ett teleföretags begäran inom en vecka från det begäran framställdes ge en bekräftelse på att verket har tagit emot televerksamhetsanmälan. I Kommunikationsverkets bekräftelse skall uppges vilka rättigheter och skyldigheter teleföretag med stöd av denna lag har i Finland.

3 kap.

Skyldigheter för teleföretag

16 §

Marknadsdefinition

Kommunikationsverket skall genom beslut regelbundet definiera relevanta kommunikationsmarknader.

Kommunikationsverket skall samarbeta med kommunikationsministeriet vid definieringen av relevanta marknader. Om kommunikationsministeriet anser att en marknadsdefinition skall göras på ett sätt som avviker från Europeiska gemenskapernas kommissions rekommendation om marknadsdefinitioner, görs marknadsdefinitionen genom ett beslut av kommunikationsministeriet.

Ändring i ett beslut om marknadsdefinition får inte sökas särskilt.

17 §

Marknadsanalys och beslut om betydande marknadsinflytande

Kommunikationsverket skall i syfte att

klarlägga konkurrensläget regelbundet göra en marknadsanalys av parti- och detaljmarknader som definierats som relevanta. Kommunikationsverket skall genom sitt beslut bestämma att ett teleföretag är ett företag med betydande marknadsinflytande, om företaget utifrån en marknadsanalys konstateras ensamt eller tillsammans med andra ha ett sådant ekonomiskt inflytande på en viss marknad att det i betydande utsträckning kan verka oberoende av konkurrenter, konsumenter eller andra användare.

Ett teleföretag som har betydande marknadsinflytande på en viss marknad kan anses ha samma ställning även på en närliggande marknad, om teleföretaget kan stärka sitt marknadsinflytande även på denna marknad.

Kommunikationsverket skall ändra ett beslut om betydande marknadsinflytande, om det utifrån en marknadsanalys konstateras ha skett betydelsefulla förändringar i konkurrensläget på marknaden. I beslutet kan skyldigheter som ålagts ett företag med betydande marknadsinflytande ändras eller bestämmas att teleföretaget inte längre skall anses vara ett företag med betydande marknadsinflytande.

18 §

Skyldigheter för företag med betydande marknadsinflytande

Kommunikationsverket skall genom sitt beslut ålägga företag med betydande marknadsinflytande de skyldigheter som avses i 2 mom. och som behövs för att konkurrenshindren skall undanröjas eller konkurrensen främjas. Skyldigheterna skall stå i rätt proportion till det mål som eftersträvas. Vid införandet av en skyldighet skall särskilt beaktas

1) nyttjanderättens tekniska och ekonomiska ändamålsenlighet med hänsyn till utvecklingsgraden på marknaden och arten av nyttjanderätten,

2) nyttjanderättens genomförbarhet med hänsyn till den tillgängliga kapaciteten,

3) krav i anslutning till datasekretess och dataskydd,

4) investeringar som gjorts och risker som tagits av ett företag med betydande marknadsinflytande,

5) behovet att trygga konkurrensen på sikt,

6) relevanta immateriella rättigheter,
 7) tillhandahållande av europeiska tjänster.
 Företag med betydande marknadsinflytande kan under de förutsättningar och villkor som anges nedan i denna lag förpliktas att

1) överlåta nyttjanderätt till mobilnät så som bestäms i 23 §,

2) hyra ut abonnentförbindelser och utrustningsutrymmen så som bestäms i 24 §,

3) hyra ut fasta förbindelser så som bestäms i 25 §,

4) hyra ut antennplatser och kabelkanaler så som bestäms i 26 §,

5) upplåta kapacitet i ett kabeltelevisionsnät så som bestäms i 27 §,

6) hyra ut markbundna masskommunikationsnät så som bestäms i 28 §,

7) upplåta kapacitet i markbundna masskommunikationsnät så som bestäms i 29 §,

8) överlåta nyttjanderätt till kapaciteten i smartkort så som bestäms i 30 §,

9) överlåta nyttjanderätt till elektroniska programguider så som bestäms i 31 §,

10) överlåta nyttjanderätt till programmeringsgränssnittet i ett televisions- eller radiosystem så som bestäms i 32 §,

11) offentliggöra leveransvillkor och prislister så som bestäms i 33 §,

12) ordna nationell roaming så som bestäms i 34 §,

13) ordna internationell roaming så som bestäms i 36 §,

14) iaktta en kostnadsorienterad prissättning och även i övrigt icke-diskriminerande villkor så som bestäms i 37 §,

15) sammankoppla ett kommunikationsnät med ett annat kommunikationsnät så som bestäms i 39 §,

16) tillhandahålla förval för utlandssamtal i mobilnät så som bestäms i 62 §,

17) använda ett kostnadsredovisningssystem så som bestäms i 87 §,

18) särredovisa sin verksamhet så som bestäms i 89 §.

Kommunikationsverket skall ändra det beslut som nämns i 1 mom., om det sker betydelsefulla förändringar i de omständigheter som avses i 1 mom. eller i konkurrensläget på marknaden.

19 §

Skyldigheter för andra teleföretag

Kommunikationsverket kan genom sitt beslut ålägga även andra teleföretag än företag med betydande marknadsinflytande särskilda skyldigheter enligt denna lag.

Teleföretag kan under de förutsättningar och villkor som anges nedan i denna lag förpliktas att

1) hyra ut abonnentförbindelser och utrustningsutrymmen så som bestäms i 24 §,

2) hyra ut antennplatser och kabelkanaler så som bestäms i 26 §,

3) överlåta nyttjanderätt till elektroniska programguider så som bestäms i 31 §,

4) överlåta nyttjanderätt till programmeringsgränssnittet i ett televisions- eller radiosystem så som bestäms i 32 §,

5) offentliggöra leveransvillkor och prislister så som bestäms i 33 §,

6) iaktta en kostnadsorienterad prissättning och även i övrigt icke-diskriminerande villkor så som bestäms i 37 §,

7) sammankoppla ett kommunikationsnät med ett annat kommunikationsnät så som bestäms i 39 §.

Kommunikationsverket skall ändra det beslut som nämns i 1 mom., om det sker betydelsefulla förändringar i de förhållanden som varit förutsättningen för införandet av en skyldighet.

20 §

Skyldigheter för teleföretag på detaljmarknaden

Om Kommunikationsverket utifrån en marknadsanalys av detaljmarknaden konstaterar att det inte förekommer någon konkurrens på den definierade detaljmarknaden och att skyldigheterna enligt 18 § som ålagts ett företag med betydande marknadsinflytande som är verksamt på partimarknaden inte tillräckligt främjar konkurrensen på detaljmarknaden utan att tilläggsskyldigheter måste införas i syfte att trygga en effektiv konkurrens, skall Kommunikationsverket genom sitt beslut vid behov införa tilläggsskyldigheter enligt 2 mom. för företag med betydande marknadsinflytande som är verksamma på detaljmarknaden.

Kommunikationsverket kan för att det mål som avses i 1 mom. skall uppnås bestämma att ett företag med betydande marknadsinflytande som är verksamt på detaljmarknaden

- 1) inte får ta ut oskäligen priser,
- 2) inte får hindra tillträde till marknaden eller begränsa konkurrensen genom en oomtvärdat låg prissättning,
- 3) inte får gynna vissa mottagare av tjänster på ett osakligt sätt,
- 4) inte får binda en viss produkt eller tjänst till andra produkter eller tjänster.

En tilläggs skyldighet skall stå i rätt proportion till det mål som eftersträvas genom den.

Kommunikationsverket skall ändra det beslut som avses i 1 mom., om det sker betydelsefulla förändringar i konkurrensläget på marknaden.

21 §

Hörande av kommissionen och regleringsmyndigheterna

Kommunikationsverket skall ge Europeiska gemenskapernas kommission och regleringsmyndigheterna i de stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (*EES-stat*) tillfälle att ge utlåtande inom en månad före

- 1) en marknadsdefinition som avviker från kommissionens rekommendation,
- 2) en marknadsanalys,
- 3) ett beslut om betydande marknadsinflytande,
- 4) ett beslut om skyldigheter som skall åläggas teleföretag, om åtgärden eller beslutet påverkar handeln mellan EES-staterna.

Kommunikationsverket kan också samtidigt begära ett sådant utlåtande om åtgärder eller beslut som avses i 1 mom., om det är ändamålsenligt.

Om kommissionen uppger att den anser att en marknadsdefinition som avviker från kommissionens rekommendation eller ett förslag till beslut om betydande marknadsinflytande inte överensstämmer med Europeiska gemenskapernas rätt, skall åtgärden och beslutet skjutas upp med ytterligare två månader. Om kommissionen inom ovan avsedda tid på två månader fattar ett beslut i ärendet, får ett

beslut om marknadsdefinition eller betydande marknadsinflytande inte fattas i strid med kommissionens beslut.

22 §

Förfarandet i brådskande eller obetydliga fall

Marknadsdefinitioner och marknadsanalyser kan utföras och Kommunikationsverkets beslut om betydande marknadsinflytande och om skyldigheter som skall åläggas teleföretag kan fattas utan att kommissionen och regleringsmyndigheterna i EES-staterna hörs, om åtgärden inte har någon nämnvärd inverkan på marknaden eller om åtgärden är brådskande och nödvändig för att konkurrensen och konsumenternas intressen skall tryggas.

Kommunikationsverket skall utan dröjsmål för kännedom tillstålla kommissionen en sådan marknadsdefinition och marknadsanalys eller ett sådant beslut som avses i 1 mom.

4 kap.

Teleföretags skyldigheter vid överlåtelse av nyttjanderätt

23 §

Skyldighet att överlåta nyttjanderätt till mobilnät

Kommunikationsverket kan genom ett beslut enligt 18 § ålägga ett nätföretag med betydande marknadsinflytande en skyldighet att till tjänsteföretag överlåta nyttjanderätt till nätföretagets mobilnät.

Tjänsteföretag har i de fall som nämns i 1 mom. rätt att själva öppna och stänga anslutningar till mobilnätet samt rätt att självständigt styra kundrelationerna i anslutning till dem.

Bestämmelser om roaming i mobilnät finns i 36 och 37 §.

24 §

Skyldighet att hyra ut abonnentförbindelser och utrustningsutrymmen

Kommunikationsverket kan genom ett beslut enligt 18 § ålägga teleföretag med betydande marknadsinflytande en skyldighet att i ett fast telefonnät till teleföretag hyra ut

1) en abonnentförbindelse eller en del av den,

2) förmedlingskapacitet i en abonnentförbindelse för parallellanvändning,

3) överföringskapacitet i en abonnentförbindelse för parallellanvändning,

4) utrustningsutrymme, om det behövs för placering av mindre utrustning som behövs vid användningen av en abonnentförbindelse.

Sådan skyldighet föreligger dock inte, om uthyrningen leder till att datasekretessen äventyras eller om det är tekniskt oändamålsenligt eller annars oskäligt för nätföretaget eller sker utan samtycke av en användare som på basis av ett anslutningsavtal förfogar över abonnentförbindelsen.

Kommunikationsverket kan i ett beslut enligt 1 mom. ålägga nätföretag andra sådana skyldigheter som behövs för att skyldigheten enligt 1 mom. tekniskt skall fullgöras.

Nätföretag som ålagts skyldighet enligt 37 § att iaktta kostnadsorienterad prissättning får ta ut en sådan avgift för parallellanvändning av en abonnentförbindelse som utgör högst hälften av den avgift som företaget tar ut för motsvarande abonnentförbindelse, om inte nätföretaget visar att kostnaderna är högre. I fråga om överföringskapaciteten får avgiften dessutom innehålla en ersättning för användningen av utrustningen.

Kommunikationsverket kan genom ett beslut enligt 19 § ålägga ett annat företag än ett företag med betydande marknadsinflytande en skyldighet enligt 1 mom., om teleföretaget administrerar användarnas förbindelser till kommunikationsnätet och det är nödvändigt att införa skyldigheten för att användarnas intressen skall kunna säkerställas.

25 §

Skyldighet att hyra ut fasta förbindelser

Kommunikationsverket kan genom ett beslut enligt 18 § ålägga ett teleföretag med betydande marknadsinflytande en skyldighet att hyra ut en fast förbindelse till teleföretag och användare.

Kommunikationsverket kan i beslutet bestämma om den fasta förbindelsens överföringskapacitet. Vid fastställandet av överföringskapacitet skall Kommunikationsverket beakta Europeiska gemenskapernas bestämmelser om minimiutbud av fasta förbindelser.

26 §

Skyldighet att hyra ut antennplatser och kabelkanaler

Kommunikationsverket kan genom ett beslut enligt 18 § ålägga ett teleföretag med betydande marknadsinflytande en skyldighet att till teleföretag hyra ut en antennplats i en radiomast eller en kabelkanal.

Kommunikationsverket kan genom ett beslut enligt 19 § ålägga även andra företag än företag med betydande marknadsinflytande den skyldighet som avses i 1 mom., om det av en orsak som beror på miljövård, naturskydd eller markanvändningsplanering eller någon annan därmed jämförbar orsak inte är ändamålsenligt att bygga en parallell radiomast eller kabelkanal.

27 §

Skyldighet att upplåta kapacitet i ett kabeltelevisionsnät

Kommunikationsverket kan genom ett beslut enligt 18 § ålägga teleföretag med betydande marknadsinflytande en skyldighet att till teleföretag överlåta nyttjanderätt till kapaciteten i ett kabeltelevisionsnät.

28 §

Skyldighet att hyra ut markbundna masskommunikationsnät

Kommunikationsverket kan genom ett beslut enligt 18 § ålägga teleföretag med betydande marknadsinflytande en skyldighet att till teleföretag hyra ut markbundet masskommunikationsnät.

29 §

Skyldighet att upplåta kapacitet i markbundna masskommunikationsnät

Kommunikationsverket kan genom ett beslut enligt 18 § ålägga ett teleföretag med betydande marknadsinflytande som har nätkoncession enligt 4 § en skyldighet att till teleföretag överlåta nyttjanderätt till kapaciteten i ett markbundet masskommunikationsnät.

30 §

Skyldighet att överlåta nyttjanderätt till kapaciteten i smartkort

Kommunikationsverket kan genom ett beslut enligt 18 § ålägga teleföretag med betydande marknadsinflytande en skyldighet att till teleföretag och andra företag överlåta nyttjanderätt till kapaciteten i smartkort som används vid administreringen av mobiltelefonanslutningar eller andra motsvarande anslutningspunkter i ett kommunikationsnät. Sådan skyldighet kan dock inte införas, om teleföretaget inte använder kapaciteten i ett smartkort för något annat ändamål än administrering av en anslutningspunkt.

31 §

Skyldighet att överlåta nyttjanderätt till elektroniska programguider

Kommunikationsverket kan genom ett beslut enligt 18 § ålägga ett teleföretag med betydande marknadsinflytande en skyldighet att till teleföretag överlåta nyttjanderätt till en elektronisk programguide för digital television eller radio.

Kommunikationsverket kan genom ett beslut enligt 19 § ålägga även andra företag än företag med betydande marknadsinflytande den skyldighet som avses i 1 mom., om det behövs för att säkerställa att uppgifter om digitala televisions- och radiosändningar som omfattas av den distributionsskyldighet som avses i 134 § görs tillgängliga för allmänheten i en elektronisk programguide.

32 §

Skyldighet att överlåta nyttjanderätt till programmeringsgränssnittet i ett televisions- eller radiosystem

Kommunikationsverket kan genom ett beslut enligt 18 § ålägga ett teleföretag med betydande marknadsinflytande en skyldighet att till teleföretag överlåta nyttjanderätt till programmeringsgränssnittet i ett digitalt televisions- eller radiosystem.

Kommunikationsverket kan genom ett beslut enligt 19 § ålägga även andra företag än företag med betydande marknadsinflytande den skyldighet som avses i 1 mom., om det behövs för att säkerställa att digitala televi-

sions- och radiosändningar som omfattas av den distributionsskyldighet som avses i 134 § kan fogas till det programmeringsgränssnitt som används.

33 §

Skyldighet att offentliggöra leveransvillkor och prislister

Kommunikationsverket kan genom ett beslut enligt 18 eller 19 § ålägga ett teleföretag en skyldighet att offentliggöra uppgifter som är av betydelse för uthyrningsskyldigheten, nyttjanderätten eller sammankoppling, såsom leveransvillkor och prislister för tjänster samt ingångna avtal till den del de inte innehåller affärshemligheter eller konfidentiella uppgifter.

Kommunikationsverket kan ålägga ett teleföretag med betydande marknadsinflytande den skyldighet som nämns i 1 mom. även utan att teleföretaget åläggs uthyrningsskyldighet eller skyldighet att överlåta nyttjanderätt.

34 §

Skyldighet att ordna nationell roaming

Ett nätföretag med betydande marknadsinflytande som har koncession i ett GSM-nät är skyldigt att förhandla om roaming med ett nätföretag som har koncession i ett tredje generationens mobilnät.

Kommunikationsverket kan på anhållan av ett annat teleföretag genom ett beslut enligt 18 § ålägga ett företag med betydande marknadsinflytande en skyldighet att ordna roaming på vissa geografiska områden, om det teleföretag som anhåller om roaming inte har ett eget GSM-nät i området eller en avtalsbaserad rätt till roaming i ett annat GSM-nät och om minst 20 procent av befolkningen inom hela koncessionsområdet för det teleföretag som anhåller om roaming är permanent bosatt inom täckningsområdet för företagets tredje generationens mobilnät. Med geografiska områden avses ekonomiska regioner enligt 7 § lagen om regional utveckling (1135/1993).

Den rätt till roaming som avses i 2 mom. kan beviljas ett teleföretag endast en gång.

Teleföretag som Kommunikationsverket ålagt den skyldighet som avses i 2 mom. skall

iakttä 35 §, om inget annat överenskomms om villkoren för roaming.

35 §

Villkor för nationell roaming

Roaming varar högst åtta år. Roaming upphör inom varje geografiskt område senast två år efter att ett tredje generationens mobilnät som ägs av ett företag med betydande marknadsinflytande täcker minst 80 procent av området.

Kommunikationsverket skall i sitt beslut definiera på vilken radioteknisk nivå den förutsättning som avses i 1 mom. uppfylls. Roamingens upphörande fastställs vid behov genom ett beslut av Kommunikationsverket. Kommunikationsverket kan förlänga de tidsfrister som avses i 1 mom. för ekonomiska regioner med en invånartäthet på högst fem invånare per kvadratkilometer.

Det teleföretag som anhåller om roaming skall ersätta ett företag med betydande marknadsinflytande för kostnader som uppstått då GSM-nätets förmedlingskapacitet utökats, om förmedlingskapaciteten på grund av roaming permanent måste utökas med mer än 10 procent.

Rätten till roaming gäller alla kommunikationstjänster som företag med betydande marknadsinflytande tillhandahåller i GSM-nät, om det inte är tekniskt omöjligt.

36 §

Skyldighet att ordna internationell roaming

Nätföretag med betydande marknadsinflytande som har koncession i ett mobilnät är skyldiga att förhandla om internationell roaming med andra nätföretag som etablerat sig inom en EES-stat.

Kommunikationsverket kan på ansökan av ett annat teleföretag som etablerat sig inom en EES-stat genom ett beslut enligt 18 § ålägga ett företag med betydande marknadsinflytande en skyldighet att ordna internationell roaming.

37 §

Prissättning av överlåtelse av nyttjanderätt och sammankoppling samt övriga villkor

Kommunikationsverket kan genom ett be-

slut enligt 18 eller 19 § ålägga ett teleföretag en skyldighet att prissätta den ersättning som tas ut för överlåtelse av nyttjanderätt, roaming eller sammankoppling så att ersättningen i enlighet med 84 § är antingen kostnadsorienterad eller icke-diskriminerande eller kostnadsorienterad och icke-diskriminerande samt att även i övrigt iakttä icke-diskriminerande villkor.

Kommunikationsverket kan ålägga ett teleföretag med betydande marknadsinflytande en sådan prissättningskyldighet som avses i 1 mom. även om teleföretaget inte åläggs en skyldighet som gäller sammankoppling eller nyttjanderätt.

38 §

Begränsningar för skyldigheter

Trots att en skyldighet införts med stöd av 23—30 och 36 § finns skyldigheten inte, om föremålet för nyttjanderätten är i teleföretagets eget bruk eller behövs för teleföretagets eget rimliga framtida behov.

5 kap.

Teleföretags skyldigheter vid sammankoppling

39 §

Teleföretags skyldigheter vid sammankoppling

Teleföretag är skyldiga att med andra teleföretag förhandla om sammankoppling.

Kommunikationsverket kan genom ett beslut enligt 18 § ålägga ett företag med betydande marknadsinflytande en skyldighet att koppla samman ett kommunikationsnät eller en kommunikationstjänst med ett annat teleföretags kommunikationsnät eller kommunikationstjänst.

Kommunikationsverket kan genom ett beslut enligt 19 § ålägga även andra företag än företag med betydande marknadsinflytande en sådan skyldighet som avses i 2 mom., om teleföretaget administrerar användarnas förbindelser till ett kommunikationsnät och det är nödvändigt att införa skyldigheten för att det skall kunna säkerställas att en sammankoppling av kommunikationsnäten är möjlig.

Teleföretag som Kommunikationsverket har ålagt sammankopplingsskyldighet skall iaktta 40—42 och 45 §, om en överenskommelse om sammankopplingsskyldighetens innehåll inte annars kan nås.

40 §

Sammankoppling

Sammankoppling skall ske vid den punkt som det teleföretag som anhåller om sammankoppling anvisar, om det inte är tekniskt oändamålsenligt eller oskäligt för det sammankopplingsskyldiga teleföretaget.

Sammankopplingen skall utföras så snabbt som det tekniskt är möjligt.

Den ersättning som tas ut hos ett sammankopplingsskyldigt teleföretag för användningen av ett telefonnät som ägs av det teleföretag som anhåller om sammankoppling får inte vara oskälig.

41 §

Sammankoppling av internationella teletjänster

Telekommunikationen till utlandet skall styras till en internationell teletjänst via en fjärrteletjänst som väljs av det teleföretag som tillhandahåller den internationella teletjänsten.

Från varje allmän internationell teletjänst skall ordnas tillträde till samtliga lokalteletjänster.

42 §

Sammankoppling av mobiltjänster

Telekommunikationen mellan ett mobilnät och andra kommunikationsnät skall styras via en fjärrteletjänst som väljs av ett teleföretag som tillhandahåller mobiltjänster.

43 §

Ersättning för användningen av telefonnät

Ett teleföretag skall prissätta särskilt för sig ersättning som tas ut hos ett annat teleföretag för användningen av telefonnätet till att upprätta en förbindelse, när förbindelsen upprättas från teleföretagets telefonnät till det andra teleföretagets telefonnät (*utgående trafik*).

Utgående trafik behöver dock inte prissättas särskilt om förbindelsen upprättas från ett mobilnät till ett fast telefonnät eller till ett annat mobilnät eller från ett fast telefonnät till ett fast telefonnät inom samma teleområde, utom om förbindelsen har valts med prefix eller förhandsval.

Ett teleföretag skall prissätta särskilt för sig ersättning som tas ut hos ett annat teleföretag för användningen av telefonnätet till att upprätta en förbindelse, när förbindelsen upprättas från det andra teleföretagets telefonnät till teleföretagets telefonnät (*inkommande trafik*).

Inkommande trafik behöver dock inte prissättas särskilt om förbindelsen upprättas från ett fast telefonnät till ett mobilnät.

44 §

Förbud mot mängdrabatter

Den ersättning som tas ut för sammankoppling av telefonnät får inte vara beroende av den mängd telekommunikation som förmedlas.

45 §

Uttag av teleavgifter

Ett teleföretag som har ingått ett anslutningsavtal är, enligt vad ett annat teleföretag som tillhandahåller kommunikationstjänster väljer, skyldigt att till ett kostnadsorienterat och icke-diskriminerande pris ta ut det andra teleföretagets avgifter eller lämna detta de uppgifter som behövs för att avgifterna skall kunna tas ut. Det teleföretag som ingått anslutningsavtalet skall beredas en skälig övergångstid innan det teleföretag som tillhandahåller kommunikationstjänster börjar ta ut avgifterna.

Information om abonnentnumret till en anslutning som omfattas av betalningsskyldighet skall överföras medan en teleförbindelse pågår. Om det inte är tekniskt möjligt att överföra informationen om abonnentnumret, är det teleföretag som ingått anslutningsavtalet skyldigt att till det andra teleföretaget lämna sådana uppgifter som behövs vid faktureringen eller, om detta inte är möjligt, utan ersättning ta ut avgifterna.

6 kap.

Numrering

46 §

Teleområden

Kommunikationsverket bestämmer om indelningen av Finland i teleområden.

Indelningen i teleområden skall vara ändamålsenlig. När teleområden bildas skall i synnerhet beaktas mängden telekommunikation inom ett visst område, hur den är inriktad, kommunikationsnätens tekniska konstruktion samt en så effektiv nummeranvändning som möjligt.

47 §

Kommunikationsverkets föreskrift om numrering

Vid tilldelningen av nummer och prefix i televerksamheten skall eftersträvas en klar och effektiv numrering samt beaktas de internationella förpliktelserna i fråga om numrering och prefix.

Kommunikationsverket kan utfärda närmare föreskrifter om numrering. Genom Kommunikationsverkets föreskrifter bestäms hurdana nummer och prefix som får användas i televerksamheten och för vilket ändamål de skall användas. I Kommunikationsverkets föreskrift om numrering kan dessutom bestämmas om det geografiska användningsområdet för nummer och prefix.

Om domännamn på Internet bestäms särskilt.

48 §

Numreringsbeslut

Kommunikationsverket beslutar om nummer och prefix som tilldelas teleföretag och andra personer.

Nummer och prefix skall delas ut så att teleföretag och andra personer behandlas så rättvist som möjligt med hänsyn till omfattningen och arten av deras verksamhet.

Kommunikationsverket skall fatta beslut om tilldelningen av nummer eller prefix (*numreringsbeslut*) inom tre veckor efter att verket tagit emot ansökan. Om ett nummer eller prefix har ett exceptionellt ekonomiskt

värde, kan numreringsbeslutet dock fattas inom sex veckor från det att verket tagit emot ansökan.

I ett numreringsbeslut kan innehavaren av nyttjanderätten till ett nummer eller prefix förpliktas att ta numret i bruk inom en skälig tid.

Ett numreringsbeslut kan fattas att gälla tills vidare eller för en viss tid som är ändamålsenlig med hänsyn till den tjänst som tillhandahålls. Kommunikationsverket kan i numreringsbeslutet bestämma att numret skall användas för att tillhandahålla en viss tjänst samt förena användningen av numret med andra villkor som behövs för att en klar och effektiv numrering samt användarnas intressen skall säkerställas.

49 §

Numreringsavgift

Teleföretag och andra personer som får ett nummer eller prefix är skyldiga att till Kommunikationsverket betala en fast avgift som täcker kostnaderna för användningen av numret eller prefixet och för administreringen och övervakningen av numreringen. Avgiftens storlek fastställs enligt hur stor andel av den tillgängliga nummerplanen det ibruktagna numret förbrukar. Närmare bestämmelser om avgiftens storlek utfärdas genom förordning av kommunikationsministeriet.

50 §

Återkallande av nyttjanderätten till nummer eller prefix

Kommunikationsverket kan genom ett beslut återkalla nyttjanderätten till ett nummer eller prefix, om

1) innehavaren av nyttjanderätten till numret eller prefixet inte betalar den avgift som ansluter sig till numreringsbeslutet,

2) numret eller prefixet används i strid med numreringsbeslutet, eller om

3) numret eller prefixet inte har tagits i bruk inom en skälig tid efter numreringsbeslutet eller om användningen av numret eller prefixet har upphört,

och innehavaren av nyttjanderätten till numret eller prefixet trots uppmaning inte rättar sitt förfarande inom en månad.

Nyttjanderätten till ett nummer eller prefix kan återkallas även om det finns något annat motsvarande synnerligen vägande skäl som har samband med en klar och effektiv numrering eller användarnas intresse, och innehavaren av nyttjanderätten till numret eller prefixet har getts möjlighet att inom en månad föra fram sin uppfattning i saken.

51 §

Skyldigheter i anslutning till nummerportabilitet

Ett teleföretag som är verksamt i ett telefonnät är skyldigt att utan dröjsmål sörja för att en användare som ingått ett anslutningsavtal med företaget kan, om användaren så önskar, behålla sitt telefonnummer vid byte av teleföretag som tillhandahåller fasta anslutningar inom teleområdet eller mobiltelefonanslutningar.

Ett teleföretag får inte hos en användare ta ut ersättning för överföring av ett telefonnummer till ett annat teleföretag. Teleföretaget får dock hos ett annat teleföretag ta ut en engångsersättning som motsvarar kostnaderna för sådan nummeröverföring som avses i 1 mom., om det tekniska utförandet av överföringen medför kostnader av engångsnatur. Engångsersättningen får dock inte vara så stor att den hämmar användningen av tjänsten. Kommunikationsverket kan i enskilda fall besluta om engångsersättningens maximibelopp.

Teleföretag har inte i 1 mom. avsedd skyldighet att genomföra nummeröverföring när användaren byter från en anslutning i ett fast telefonnät till en mobilnätsanslutning eller från en mobilnätsanslutning till en anslutning i ett fast telefonnät.

Det teleföretag som ursprungligen gett det överförda numret och det teleföretag som tar emot numret svarar till hälften var för de samtalskostnader som eventuellt orsakas av överföringen.

Teleföretag som är verksamma i ett telefonnät är skyldiga att för sin del sörja för att användarna har tillgång till en allmän, täckande och avgiftsfri informationstjänst som gäller överförda telefonnummer.

52 §

Tekniska bestämmelser om nummerportabilitet

Kommunikationsverket kan utfärda tekniska föreskrifter om nummerportabilitet.

Kommunikationsverkets föreskrifter kan gälla

- 1) telefonnummer som av tekniska skäl är befriade från nummerportabilitet,
- 2) det tekniska genomförandet av nummerportabilitet,
- 3) styrningen av samtal till nummer som överförs,
- 4) informationstjänst som gäller överförda telefonnummer,
- 5) andra härmed jämförbara tekniska förutsättningar för nummerportabilitet.

53 §

Telekommunikation inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Teleföretag som är verksamma i ett telefonnät är skyldiga att för sin del sörja för att det från stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet är möjligt att ringa också till andra än geografiska nummer som används i Finland, om det är tekniskt och ekonomiskt möjligt.

Teleföretag har inte den skyldighet som nämns i 1 mom., om samtalets mottagare av kommersiella skäl har begränsat samtal från vissa geografiska områden.

Kommunikationsverket kan meddela närmare föreskrifter om tekniska åtgärder som behövs för att skyldigheten enligt 1 mom. skall kunna fullgöras.

54 §

Allmänt utlandsprefix

Teleföretag som är verksamma i ett telefonnät är skyldiga att för sin del sörja för att användarna kan ringa till utlandet med hjälp av det allmänna utlandsprefixet 00.

Kommunikationsverket kan meddela närmare föreskrifter om tekniska åtgärder som behövs för att skyldigheten enligt 1 mom. skall kunna fullgöras.

55 §

Allmänt nödnummer

Teleföretag som är verksamma i ett telefonnät är skyldiga att för sin del sörja för att användarna avgiftsfritt får kontakt med det allmänna nödnumret 112 och med de särskilda nödnummer för polisen och räddningsmyndigheterna som avses i ett numreringsbeslut enligt 48 § av Kommunikationsverket.

Kommunikationsverket kan meddela närmare föreskrifter om tekniska åtgärder som behövs för att skyldigheten enligt 1 mom. skall kunna fullgöras.

56 §

Allmän nummerupplysningstjänst

Teleföretag som är verksamma i ett telefonnät är skyldiga att för sin del sörja för att användarna har tillgång till en allmän och täckande nummerupplysningstjänst till ett skäligt pris.

Företag som tillhandahåller nummerupplysningstjänst får vid behandlingen av nummeruppgifter inte gynna ett teleföretag på bekostnad av ett annat teleföretag eller annars handla på ett diskriminerande sätt.

Kommunikationsverket kan meddela närmare föreskrifter om tekniska åtgärder som behövs för att skyldigheten enligt 1 mom. skall kunna fullgöras.

57 §

Tillhandahållande av telefonkatalogstjänst

Ett teleföretag skall sörja för att kontaktinformation om namn, adress och telefonnummer i fråga om en användare som med företaget ingått avtal om användning av en anslutning i ett fast telefonnät eller ett mobilnät samlas in och publiceras i en allmänt tillgänglig, täckande telefonkatalog som kan fås till ett skäligt pris och som uppdateras minst en gång om året. Telefonkatalogen kan vara i tryckt eller elektronisk form.

Företag som tillhandahåller telefonkatalogstjänst får vid behandlingen av kontaktinformation inte gynna ett teleföretag på bekostnad av ett annat teleföretag eller annars handla på ett diskriminerande sätt.

Om användarens rätt att förbjuda att kontaktinformationen lämnas ut bestäms särskilt.

58 §

Utlämnande av kontaktinformation

Teleföretaget och ett företag som med det ingått avtal om upprätthållande av den kontaktinformation som avses i 57 § skall på begäran lämna ut den kontaktinformation som avses i 57 § till ett annat företag i en form som är användbar med tanke på uppgörandet av en telefonkatalog eller tillhandahållandet av nummerupplysningstjänst. Kontaktinformationen skall lämnas ut till ett kostnadsorienterat pris och på icke-diskriminerande villkor.

Teleföretaget och ett företag som med det ingått avtal om upprätthållande av kontaktinformation är skyldigt att offentliggöra uppgifter om det pris som tas ut för utlämnande av kontaktinformation.

Om användarens rätt att förbjuda att kontaktinformationen lämnas ut bestäms särskilt.

7 kap.

Användarens rättigheter

59 §

Användarens rätt till anslutning i ett fast telefonnät

Ett teleföretag med betydande marknadsinflytande i ett fast telefonnät inom ett visst verksamhetsområde är skyldigt att inom sitt verksamhetsområde oberoende av geografiskt läge och till ett skäligt pris tillhandahålla en anslutning till det fasta telefonnätet på den ort där användaren stadigvarande bor eller finns.

Om ett sådant teleföretag som avses i 1 mom. inte existerar, har det teleföretag vars marknadsandel mätt i antalet anslutningar är störst på det aktuella området den skyldighet som avses i momentet.

Den telefonanslutning som tillhandahålls skall vara sådan att det är möjligt att ringa och ta emot närsamtal, fjärrsamtal, utlandssamtal och andra sedvanliga samtal samt att sända och ta emot telefax från den. Telefonanslutningen skall ytterligare möjliggöra ändamålsenliga Internetförbindelser.

Teleföretaget skall leverera telefonanslutningen inom skälig tid från beställningen.

60 §

Rätt att vägra ingå avtal om anslutning till ett fast telefontät

Ett teleföretag har rätt att vägra ingå avtal om anslutning till ett fast telefontät med en användare, om denne har åtalats eller under det senaste året dömts för störande av post- och teletrafik som begåtts med hjälp av ett teleföretags anslutning eller om användaren har obetalda, förfallna och ostridiga skulder för användningen av ett teleföretags anslutning som avses i 59 §.

61 §

Förhandsbetalning, säkerhet och saldobegränsning som krävs av konsument

Teleföretag har rätt att avkräva konsumenterna en skälig förhandsbetalning eller säkerhet för avgifterna i avtal om anslutning till telefontät endast om det finns en särskild anledning till detta som beror på förutsägbar insolvens eller någon annan därmed jämförbar omständighet.

Teleföretag har på grund av särskild anledning enligt 1 mom. rätt att utöver förhandsbetalning eller säkerhet ställa en skälig saldobegränsning som förutsättning för anslutningsavtal.

62 §

Användarens rätt att välja leverantör av telefontjänst

Ett teleföretag som är verksamt i ett fast telefontät och som av Kommunikationsverket på det sätt som avses i 17 § bestämts vara ett företag med betydande marknadsinflytande är skyldigt att tillhandahålla användarna möjlighet att både samtalsvis med hjälp av ett prefix och genom att använda ett förval som vid behov kan förbigås med ett prefix använda de tjänster som en leverantör av telefontjänster tillhandahåller i teleområdet. Teleföretaget får hos användarna ta ut en engångsersättning som motsvarar kostnaderna för förval. Engångsersättningen får dock inte vara så stor att den hämmar användningen av tjänsten. Kommunikationsverket kan i

enskilda fall besluta om engångsersättningens maximibelopp.

Om en konsument vill spärra mottagningen av en telefontjänst, får teleföretaget tillhandahålla konsumenten endast en sådan spärrtjänst som är opartisk med hänsyn till de konkurrerande teleföretagen.

Kommunikationsverket kan genom ett beslut enligt 18 § ålägga företag med betydande marknadsinflytande som är verksamma i ett mobilnät en sådan skyldighet som avses i 1 mom. i fråga om utlandssamtal.

Kommunikationsverket kan meddela närmare föreskrifter om tekniska åtgärder som behövs för att den skyldighet som nämns i 1 och 3 mom. skall kunna fullgöras.

63 §

Användarens rätt till parallellanvändning av anslutning

Användaren har rätt att koppla en terminal till flera anslutningar samtidigt.

Kommunikationsverket kan meddela närmare föreskrifter om tekniska åtgärder som den rättighet som avses i 1 mom. förutsätter.

64 §

Användarens rätt till tonval och identifikation av anropande nummer

Teleföretag som är verksamma i ett telefontät är skyldiga att erbjuda användarna tonval och en tjänst med vars hjälp den som tar emot ett samtal ser det anropande numret innan samtalet besvaras.

65 §

Teleföretags skyldighet att förmedla samtal inom det europeiska nummerområdet

Teleföretag som är verksamma i ett telefontät är skyldiga att mot ersättning förmedla alla samtal som rings till det europeiska nummerområde som definierats i en allmän standard.

Kommunikationsverket kan meddela närmare föreskrifter om tekniska åtgärder som behövs för att den skyldighet som avses i 1 mom. skall kunna fullgöras.

66 §

Offentliga standardavtalsvillkor och prislistor

Teleföretagen är skyldiga att för avtal om anslutning till telefonnätet göra upp standardavtalsvillkor och tillämpa dem när avtal ingås med konsumenter.

Teleföretagen är skyldiga att offentliggöra standardavtalsvillkoren och prislistorna över tjänsterna så att de utan ersättning är lättillgängliga för användarna.

Teleföretagen skall sända standardavtalsvillkoren och prislistorna till konsumentombudsmannen och Kommunikationsverket för kännedom.

67 §

Avtal om mottagande av kommunikationstjänster

Avtal om anslutning till telefonnätet och andra avtal som gäller mottagande av kommunikationstjänster skall ingås skriftligen. Avtal kan också ingås elektroniskt, förutsatt att innehållet i ett elektroniskt avtal inte ensidigt kan ändras och att parterna har tillgång till avtalet.

I ett avtal skall teleföretagets namn och kontaktinformation specificeras.

I ett avtal skall åtminstone överenskommas om

- 1) avtalets giltighetstid,
- 2) arten av de tjänster som tillhandahålls samt typer av underhållsservice,
- 3) leveranstiden för anslutningen,
- 4) prissättningsgrunderna för tjänsterna eller de prislistor som skall tillämpas,
- 5) förfarandet vid uppsägning av avtalet och grunderna för uppsägning,
- 6) påföljder vid ett eventuellt fel eller dröjsmål,
- 7) användarens rätt att få uppgifter om hur räkningen är sammansatt,
- 8) hur användaren skall informeras om ändringar i avtalsvillkoren,
- 9) vilka rättigheter användaren har om avtalsvillkoren ändras,
- 10) påföljderna vid betalningsförsummelse,
- 11) användarens rätt att framställa en anmärkning om teleräkningen,
- 12) teleföretagets rätt att sluta tillhan-

dahålla en tjänst eller begränsa användningen av tjänsten.

I avtalet skall dessutom nämnas konsumentens rätt att föra en tvist om avtalet till konsumentklagonämnden för avgörande.

Avvikelse från bestämmelserna i detta kapitel får inte genom avtal göras till nackdel för konsumenten. Bestämmelserna i 71—75 och 78—80 § tillämpas på andra användare än konsumenter endast om inget annat har överenskommit.

68 §

Användarens rätt att välja leverantör av innehållstjänster

I villkoren för avtal om anslutning till telefonnätet och om mottagande av andra kommunikationstjänster får inte användarens rätt att välja leverantör av innehållstjänster begränsas.

69 §

Rätt att ansluta terminaler eller kommunikationsnät till ett allmänt kommunikationsnät

Teleföretag får inte hindra användare från att till allmänt kommunikationsnät ansluta radio- och teleterminalutrustning som uppfyller kraven i radiolagen eller avkodningsutrustning eller televisionsapparater som uppfyller kraven i denna lag.

Teleföretag får inte hindra användare från att till allmänt kommunikationsnät ansluta ett sådant internt kommunikationsnät i en fastighet eller byggnad som uppfyller kraven i denna lag.

Ett teleföretag får inte förutsätta att sammankopplingen av ett internt kommunikationsnät i en fastighet eller en byggnad med allmänt kommunikationsnät får utföras endast av en person som valts av teleföretaget.

Användarna får inte till allmänt kommunikationsnät ansluta annan utrustning än radio- och teleterminalutrustning som är funktionsduglig och som överensstämmer med kraven i radiolagen.

70 §

Förbud mot uppbindning

Priset på terminaler i mobilnät eller tillhörande nyttigheter får inte vara beroende av

om användaren också skaffar mobilnätanslutningen från försäljaren.

71 §

Ändring av avtal

Teleföretaget får ändra avgifter enligt ett avtal som gäller en sådan anslutning som avses i 59 § och andra avtalsvillkor endast

1) på grunder som specificerats i avtalsvillkoren, förutsatt att avtalets innehåll inte som helhet väsentligt ändras,

2) med stöd av en lagstiftningsändring eller ett myndighetsbeslut som grundar sig på en sådan,

3) av någon annan särskild orsak, om förhållandena väsentligt har förändrats.

Teleföretag har dessutom rätt att göra sådana mindre ändringar i avtalsvillkoren som inte påverkar avtalets centrala innehåll.

Användaren har rätt att säga upp ett anslutningsavtal och ett annat avtal om mottagande av en kommunikationstjänst med omedelbar verkan, om teleföretaget meddelar att avtalsvillkoren kommer att ändras.

Teleföretagen skall underrätta användarna om ändringar i avtalsvillkoren och om deras innehåll senast en månad innan de ändrade villkoren träder i kraft.

Om ett teleföretag upphör med sin verksamhet, skall det meddela detta till Kommunikationsverket senast en vecka innan det upphör med sin verksamhet.

72 §

Begränsning av användningen av en anslutning av en orsak som beror på teleföretaget

Ett teleföretag kan tillfälligt utan användarens samtycke stänga en anslutning till telefontätet eller begränsa dess användning, om åtgärden är nödvändig på grund av bygg- och underhållsarbete på nätet. Avbrottet skall göras så att det orsakar användaren minsta möjliga olägenhet, och om avbrottet skall i mån av möjlighet informeras i god tid på förhand.

Om en anslutning på grund av bygg- eller underhållsarbeten på telefontätet eller ett fel i kommunikationsnätet har varit avstängd mer än 48 timmar under en kalendermånad, skall teleföretaget på användarens begäran gottgöra

anslutningens grundavgift för en månad eller betala en motsvarande skälig ersättning.

Skyldigheten till gottgörelse enligt 2 mom. föreligger dock inte, om felet berott på

1) ett naturfenomen eller någon annan övermäktig orsak och teleföretaget dessutom visar att det inte genom rimliga åtgärder har kunnat reparera felet inom 48 timmar,

2) vållande av användaren eller någon annan som använt anslutningen, eller

3) terminalens eller inomhusnätets bristfälliga funktionsskick.

73 §

Stängning av anslutning och begränsning av användningen av en orsak som beror på användaren

Ett teleföretag har rätt att begränsa användningen av en telefontätanslutning eller stänga den, om användaren inte har betalat en avgift som förfallit till betalning.

Teleföretaget har dock inte rätt att stänga anslutningen, om

1) beloppet av den avgift som förfallit till betalning är mindre än 50 euro,

2) den förfallna avgiften ansluter sig till mottagning av en annan tjänst än en kommunikationstjänst,

3) den förfallna avgiften betalas inom två veckor från det att en betalningsupplmaning har sänts,

4) en konsument visar att orsaken till att betalning försumrats är sjukdom, arbetslöshet eller någon annan därmed jämförbar orsak som inte beror på honom eller henne och den förfallna avgiften betalas inom en månad från det att en betalningsupplmaning har sänts, eller

5) användaren framställer en anmärkning mot teleräkningen före förfalldagen och betalar den ostridiga delen av räkningen inom utsatt tid.

Teleföretaget har också rätt att stänga en anslutning eller begränsa dess användning, om

1) användaren har försatts i konkurs eller en myndighet har konstaterat att han annars är insolvent, och användaren inte ställer skälig säkerhet,

2) användaren trots upplmaning inte iakttar övriga avtalsvillkor, eller om

3) användaren har åtalats för störande av post- och teletrafik som begåtts med hjälp av anslutningen.

I de fall som avses i 2 mom. 1 punkten kan teleföretaget ställa en rimlig saldobegränsning som förutsättning för användning av anslutningen.

74 §

Öppnande av stängd anslutning

Ett teleföretag skall på användarens begäran öppna en anslutning till telefonnätet som stängts med stöd av 73 § eller upphöra att begränsa dess användning genast när det inte längre finns grunder för begränsning av användningen eller stängning av anslutningen.

Teleföretaget har rätt att ta ut en skäligen avgift för att öppna en anslutning eller avbryta en begränsning av användningen.

75 §

Hävning och uppsägning av anslutningsavtal

Ett teleföretag har rätt att häva ett avtal om anslutning till telefonnätet, om

1) anslutningen med stöd av 73 § har varit stängd minst en månad och förutsättningarna för stängning fortfarande föreligger, eller om

2) användaren har dömts för störande av post- och teletrafik som begåtts med hjälp av anslutningen.

Teleföretaget skall skriftligen häva ett anslutningsavtal. Teleföretaget skall förvarna användaren om att anslutningsavtalet kommer att hävas.

Användaren kan muntligen säga upp ett anslutningsavtal. Användaren har rätt att säga upp ett anslutningsavtal som gäller tills vidare så att det upphör att gälla två veckor efter uppsägningen. Teleföretaget skall till användaren sända en skriftlig bekräftelse på uppsägningen.

76 §

Teleföretags skyldighet att stänga en anslutning

Ett teleföretag skall utan dröjsmål stänga en anslutning eller förhindra användningen av en telefon, om användaren, polisen, ett försäkringsbolag eller ett annat teleföretag uppger

att en mobiltelefon eller det smartkort som används vid administreringen av mobiltelefonen har kommit bort och anhåller om att anslutningen skall stängas eller att användningen av telefonen skall förhindras.

77 §

Teleföretags skyldighet att begränsa användningen av en anslutning

Ett teleföretag vars telefonanslutning används av ett annat teleföretag för tillhandahållande av kommunikationstjänster eller som tar ut avgifter för ett annat teleföretags räkning, skall på begäran spärra användningen av det andra teleföretagets kommunikationstjänster, om

1) det finns förutsättningar enligt 73 § för detta, och

2) det teleföretag som anhållit om spärrning inte själv kan förhindra att kommunikationstjänsten används.

78 §

Teleföretags rätt att begränsa användningen av en anslutning för mottagning av en annan tjänst

Ett teleföretag har rätt att spärra användningen av en annan tjänst än en kommunikationstjänst, om användaren inte inom två veckor från det att en betalningsuppsmaning har sänts betalar en till betalning förfallen räkning för den andra tjänsten.

79 §

Användarens rätt att begränsa användningen av en anslutning

Ett teleföretag skall på användarens begäran utan ersättning spärra användningen av en anslutning för andra tjänster än kommunikationstjänster och utgående trafik från anslutningen till en viss trafiktyp, om det tekniskt är lätt att genomföra spärrningen. Om spärrningen senare avlägsnas på användarens begäran, får teleföretaget ta ut en avgift för åtgärden.

Kommunikationsverket kan meddela närmare föreskrifter om vilka spärrkategorier för utgående trafik från en anslutning användarna åtminstone skall erbjudas samt föreskrifter om det tekniska utförandet av spärrtjänster.

80 §

Specificerad teleräkning

Teleföretaget skall avgiftsfritt och, om räkningen överstiger 50 euro, utan begäran specificera räkningen för användningen av en telefonanslutning. Av räkningen skall utan svårighet framgå åtminstone följande faktureringsposter:

- 1) lokalsamtal och nätersättningar för samtal som avses i 2—4 punkten,
- 2) fjärrsamtal,
- 3) internationella samtal,
- 4) mobilsamtal,
- 5) grundavgifter,
- 6) textmeddelanden, bildmeddelanden samt andra meddelanden,
- 7) dataöverföringstjänster.

Teleföretaget skall oberoende av räkningens storlek utan begäran och avgiftsfritt specificera avgifterna för andra tjänster än kommunikationstjänster.

Av en specificerad räkning får inte framgå samtal till kostnadsfria nummer.

Användaren har rätt att på begäran få en icke-specificerad räkning.

81 §

Information om ändringar i numreringen

Teleföretagen skall effektivt och i god tid informera användarna om numreringsändringar som gäller telefonnätet. Användarna skall underrättas om ändringar av telefonnummer senast sex månader innan ändringen träder i kraft.

82 §

Skyldighet att offentliggöra uppgifter om tjänsternas kvalitet

Kommunikationsverket kan genom sitt beslut ålägga ett teleföretag en skyldighet att offentliggöra jämförbara och aktuella uppgifter om kvaliteten på de tjänster teleföretaget tillhandahåller.

I beslutet skall anges vilka uppgifter som skall offentliggöras och på vilket sätt de skall offentliggöras. Uppgifterna kan bland annat gälla leveranstid för anslutningar, felfrekvens per anslutning och tid för reparation av fel.

83 §

Tillämpning av konsumentskyddslagen

På rättsförhållandet mellan en konsument och ett teleföretag tillämpas dessutom konsumentskyddslagen (38/1978).

Konsumentombudsmannen övervakar standardavtalsvilkorens lagenlighet ur konsumentskyddets synvinkel.

8 kap.

Prissättning och tillsyn över prissättningen

84 §

Kostnadsorienterade och icke-diskriminerande villkor

Med kostnadsorienterade pris avses pris som med hänsyn till kostnaderna och verksamhetens effektivitet är skäliga. Vid bedömningen av skäligheten skall även beaktas en skälig avkastning på kapitalet, vilket påverkas av teleföretagets investeringar och riskerna i anslutning till dem.

Med icke-diskriminerande villkor avses villkor som berör teleföretag i samma situation på samma sätt. Om ett teleföretag använder en viss tjänst själv eller tillhandahåller den för sitt dotterbolag eller någon annan sådan aktör, skall det tillhandahålla motsvarande tjänst till motsvarande villkor även för konkurrerande teleföretag.

85 §

Förhandsbetalning och säkerhet

Teleföretag kan av andra teleföretag kräva skälig förhandsbetalning eller säkerhet för ersättning som skall betalas för överlåtelse av nyttjanderätt eller för sammankoppling.

86 §

Utredningsskyldighet och kostnadsredovisning i fråga om prissättning

Om ett teleföretag eller ett företag som avses i 58 §, i denna lag eller i ett beslut av Kommunikationsverket ålagts en skyldighet att iaktta kostnadsorienterad eller icke-diskriminerande prissättning, är teleföretaget och ett företag som avses i 58 § när Kommunikationsverket behandlar ett prissättnings-

ärende skyldigt att visa att det pris som företaget tar ut för en produkt eller en tjänst är kostnadsorienterat och icke-diskriminerande.

Kommunikationsverket är inte bundet av de principer som teleföretaget följt vid kostnadsredovisningen när verket bedömer om prissättningen är kostnadsorienterad.

87 §

Kostnadsredovisningssystem

Kommunikationsverket kan genom ett beslut enligt 18 § ålägga ett företag med betydande marknadsinflytande en skyldighet att använda ett kostnadsredovisningssystem, om det behövs för att prissättningen på partimarknaden eller detaljmarknaden skall kunna övervakas.

Teleföretaget får själv välja vilket kostnadsredovisningssystem det använder. Teleföretaget skall för Kommunikationsverket göra upp en beskrivning av kostnadsredovisningssystemet, av vilken framgår åtminstone kostnadernas huvudtitlar och de regler enligt vilka kostnaderna fördelas.

88 §

Skyldighet att övervaka kostnadsredovisningssystem

En sådan godkänd och oberoende revisor som avses i revisionslagen (936/1994) skall granska ett teleföretags kostnadsredovisningssystem i samband med revisionen av teleföretaget. Revisorn skall över granskningen upprätta en berättelse som skall tillställas Kommunikationsverket.

Kommunikationsverket skall årligen offentliggöra en berättelse om hur de kostnadsredovisningssystem som avses i 87 § följs i de aktuella teleföretagen.

89 §

Särredovisningsskyldighet

Kommunikationsverket kan genom ett beslut enligt 18 § ålägga ett företag med betydande marknadsinflytande en skyldighet att i sin bokföring särredovisa funktioner i anslutning till överlåtelse av nyttjanderätt eller till sammankoppling från teleföretagets övriga utbud av tjänster, om det behövs för

att prissättningen i samband med överlåtelse av nyttjanderätt eller sammankoppling skall kunna övervakas.

Kommunikationsverket skall i sitt beslut specificera vilka uppgifter som skall utredas genom särredovisningsförfarande och huvuddragen i särredovisningsförfarandet. Särredovisningsskyldigheten skall vara skälig med hänsyn till teleföretagets storlek och verksamhetens art.

Särredovisningskalkylerna skall tillställas Kommunikationsverket.

Teleföretagets revisorer skall granska särredovisningskalkylerna och ge ett separat utlåtande om dem till teleföretaget.

9 kap.

Teleföretags skyldigheter i anslutning till biträdande av myndigheter

90 §

Teleföretags skyldighet att ha beredskap för undantagsförhållanden

Teleföretagen skall genom beredskapsplanering och förberedelser för undantagsförhållanden sörja för att deras verksamhet fortgår så störningsfritt som möjligt även under sådana undantagsförhållanden som avses i beredskapslagen (1080/1991) samt vid störningar under normala förhållanden.

91 §

Prioriteringsfacilitet och prioriterade anslutningar

Med prioriteringsfacilitet avses en sådan egenskap hos en telefoncentral och en växel som anslutits till den samt ett serietelevsystem som gör det möjligt att ge telekommunikation från vissa anslutningar i ett fast telefnät företräde framför telekommunikation från andra anslutningar eller nummer. Prioriteringsfaciliteten får endast användas under sådana undantagsförhållanden som avses i beredskapslagen samt vid störningar under normala förhållanden.

Telefoncentralerna i fasta telefnät skall utrustas med prioriteringsfacilitet.

Teleföretagen får inte bjuda ut prioriterade anslutningar till allmänheten.

Kommunikationsministeriet fastställer de användargrupper vars anslutningar prioriteras på det sätt som avses i 1 mom.

92 §

Nödlägeskoppling

Med nödlägeskoppling avses ett sådant system i ett fast telefontät där utgående telekommunikation från andra än prioriterade anslutningar tillfälligt kan spärras för att prioriterad trafik skall tryggas.

Bestämmelser om användning av nödlägeskoppling under sådana undantagsförhållanden som avses i beredskapslagen utfärdas genom förordning av statsrådet. Vid störningar under normala förhållanden bestämmer Kommunikationsverket om användningen av nödlägeskoppling.

Telefontentralerna skall utrustas med nödlägeskoppling.

93 §

Närmare bestämmelser om beredskap

Närmare bestämmelser om den beredskapsskyldighet för teleföretag som avses i 90 § kan utfärdas genom förordning av statsrådet. Bestämmelserna kan gälla sådan organisering av kommunikationsnäten som behövs för att ledningen av eller säkerheten i samhället eller näringslivets funktionsförmåga skall kunna tryggas.

Kommunikationsministeriet kan meddela anvisningar om teleföretagens beredskapsskyldighet liksom även anvisningar om allmän beredskapsplanering.

Kommunikationsverket kan meddela närmare tekniska föreskrifter om teleföretags beredskapsskyldighet. Föreskrifterna kan gälla

- 1) prioriteringsfacilitetens och nödlägeskopplingens tekniska egenskaper,
- 2) anslutning av prioriteringsfacilitet och nödlägeskoppling till en telefontentral,
- 3) handlingar som ansluter sig till tryggnade av teleföretags verksamhet och tjänster vid undantagsförhållanden,
- 4) tekniska åtgärder för att minimera de skadliga verkningarna av kränkningar av dataskyddet,
- 5) frekvensanvändning, samt

6) andra därmed jämförbara tekniska frågor.

94 §

Beredskapskostnader

Ett teleföretag har rätt att få ersättning för beredskapskostnader ur den försörjningsberedskapsfond som avses i lagen om tryggnade av försörjningsberedskapen (1390/1992) endast, om kostnaderna med hänsyn till arten och omfattningen av teleföretagets verksamhet är avsevärda eller, om kostnaderna orsakas av upprätthållandet av ett datasystem över prioriterade abonnenter och kostnaderna orsakas av de tekniska nyttigheter som beställts på kommunikationsministeriets begäran.

Försörjningsberedskapscentralen bestämmer på förslag av kommunikationsministeriet om ersättning för kostnader som avses i 1 mom.

95 §

Teleföretags skyldighet att utrusta sitt system för teleavlyssning och teleövervakning

Teleföretag skall utrusta sina kommunikationsnät och kommunikationstjänster med sådana tekniska hjälpmedel och egenskaper att teleavlyssning och teleövervakning som avses i tvångsmedelslagen (450/1987) och polislagen (493/1995) är möjlig att genomföra.

96 §

Tekniska krav på teleavlyssning och teleövervakning

Den myndighet som utför teleavlyssning eller teleövervakning skall till Kommunikationsverket lämna en framställning om vilka funktionella krav kommunikationsnät och kommunikationstjänster skall uppfylla.

Kommunikationsverket beslutar i enskilda fall om vilka tekniska krav som skall ställas på hjälpmedel eller egenskaper som används vid teleavlyssning eller teleövervakning efter att ha hört teleföretaget och den myndighet som avses i 1 mom.

Teleföretagen skall sträva efter att tekniska hjälpmedel och egenskaper installeras i kommunikationsnät eller kommunikationstjänster

innan kommunikationsnäten eller kommunikationstjänsterna tas i bruk.

97 §

Avgiftsfrihet för skyldighet att lämna ut uppgifter i anslutning till myndighetsverksamhet

Teleföretagen skall till en myndighet avgiftsfritt lämna ut uppgifter som de förfogar över och som behövs för att myndigheten skall kunna utföra sin lagstadgade uppgift att upprätthålla allmän ordning och säkerhet samt räddningsverksamhet, enligt vad som särskilt bestäms därom.

98 §

Kostnader för biträdande av myndigheter

En myndighet ordnar på egen bekostnad ett system med hjälp av vilket den kan ta emot och behandla sådana uppgifter som avses i 97 §. Myndigheten svarar även för kostnader för anslutning av systemet till ett kommunikationsnät.

Teleföretagen har rätt att av statens medel få ersättning för omedelbara kostnader för investeringar i, användning och underhåll av system, utrustning och programvara som anskaffats enbart för de behov som myndigheten uppgett. Teleföretagen har rätt att av statens medel få ersättning även för omedelbara kostnader som orsakas av en åtgärd som myndigheten förordnat. Kommunikationsverket bestämmer om ersättning för kostnaderna.

Teleföretagen får inte för sin kommersiella verksamhet använda system, utrustning eller programvara som bekostats av myndigheten.

99 §

Särskilda bestämmelser om myndighetsnät

På myndighetsnät tillämpas inte 3—5 kap., 51 § eller 7 och 8 kap.

Kommunikationsministeriet fastställer vilka användargrupper som har rätt att använda ett myndighetsnät.

Teleföretag skall på begäran utan ersättning ansluta ett myndighetsnät till allmänt kommunikationsnät. Teleföretag som är verkamma i ett myndighetsnät har inte rätt att få ersättning för telekommunikation från allmänt kommunikationsnät till myndighetsnä-

tet. Ett teleföretag som är verksamt i allmänt kommunikationsnät har rätt att få ersättning enligt teleföretagets prislista för telekommunikation från ett myndighetsnät till allmänt kommunikationsnät.

10 kap.

Utläggning av telekablar

100 §

Rätt att lägga ut telekabel

Bestämmelser om teleföretags rätt att lägga ut telekablar för ett samhälles eller en fastighets behov på ett område som ägs eller innehas av någon annan finns i markanvändnings- och bygglagen (132/1999).

Teleföretags rätt att lägga ut telekablar samt därtill hörande anordningar, smärre konstruktioner och stolpar på ett område som ägs eller innehas av någon annan kan enligt vad som föreskrivs i denna lag även vara grundad på ett sådant beslut av kommunens byggnadstillsynsmyndighet som avses i markanvändnings- och bygglagen.

101 §

Allmänna mål för utläggningen av telekablar

Telekablar skall i mån av möjlighet läggas ut på ett sådant vägområde som avses i lagen om allmänna vägar (243/1954) eller på ett sådant allmänt område som avses i fastighetsbildningslagen (554/1995).

Vid utläggningen av telekablar skall gällande planläggning och övriga planer för markanvändning samt landskaps- och miljösynpunkter beaktas.

Utläggning och underhåll av telekablar får inte orsaka sådan olägenhet eller skada som kan undvikas till skäligena kostnader.

102 §

Telekabelplan

Om parterna inte når en överenskommelse om utläggningen av en telekabel på ett område som ägs eller innehas av någon annan, skall teleföretaget göra upp en plan för utläggningen av telekabeln (*telekabelplan*).

Telekabelplanen skall innehålla följande handlingar:

1) en karta, som anger var telekablarna och konstruktioner i anslutning till dem är belägna,

2) en karta, där fastigheterna på området har märkts ut för varje by eller stadsdel,

3) en handling, som anger när och hur telekablarna samt anläggningarna och konstruktionerna i anslutning till dem skall byggas,

4) en utläggningsplan, av vilken framgår hur telekabelstråket skall märkas ut i terrängen.

103 §

Offentliggörande av telekabelplan

Teleföretaget skall lägga fram telekabelplanen offentligt. Teleföretaget skall dessutom publicera ett meddelande om telekabelplanen i en tidning som är allmänt spridd på orten. I meddelandet skall nämnas vilka fastigheter planen gäller. I meddelandet skall dessutom nämnas att fastighetsägare och de, vars rätt eller fördel planen gäller, har rätt att framställa en anmärkning om telekabelplanen inom en viss tid.

Telekabelplanen skall som vanlig brevförändelse sändas till alla fastighetsägare och andra personer, vars rätt eller fördel planen gäller, för kännedom.

104 §

Utlåtande om telekabelplan

Teleföretaget skall inhämta utlåtande om telekabelplanen av kommunen och den regionala miljöcentralen samt efter behov av andra behöriga myndigheter.

105 §

Anmärkning

En fastighetsägare eller någon annan vars rätt eller fördel telekabelplanen gäller har rätt att framställa anmärkning hos teleföretaget inom 30 dagar från den dag då telekabelplanen offentliggjordes i enlighet med 103 §.

106 §

Byggnadstillsynsmyndighetens beslut

Telekablar samt anordningar i anslutning till dem, smärre konstruktioner och stolpar får

placeras ut på ett område som ägs eller innehas av någon annan, om man överenskommer om utläggningen. Kan överenskommelse inte nås om utläggningen, kan kommunens byggnadstillsynsmyndighet på ansökan av teleföretaget besluta ge teleföretaget denna rättighet genom att fastställa en telekabelplan enligt 102 §.

Telekabelplanen kan fastställas om teleföretaget har iakttagit förfarandet i 103 och 104 §. Om en anmärkning har anförts mot planen krävs det också att den skall uppfylla kraven i 101 § för att kunna fastställas.

Kommunens byggnadstillsynsmyndighet kan bestämma att beslutet skall iakttas innan det har vunnit laga kraft. Har besvär anförts över beslutet, kan besvärmyndigheten förbjuda verkställigheten av beslutet tills den har avgjort besvären.

Ändring i ett beslut enligt 2 mom. av byggnadstillsynsmyndigheten söks genom besvär hos förvaltningsdomstolen i enlighet med 190 § markanvändnings- och bygglagen.

107 §

Rätt att utföra byggarbete på någon annans område

Om det för genomförande av telekabelplanen är nödvändigt, får ett teleföretag med en rättighet som baserar sig på ett beslut enligt 106 § 2 mom. utan ägarens eller innehavarens tillstånd fälla träd och andra växter på området enligt telekabelplanen, förse byggnader och konstruktioner med nödvändiga utrustningar samt utföra andra byggarbeten på området. Teleföretagets personal har i detta syfte rätt att röra sig på privat område och placera ut behövliga märken i terrängen.

Teleföretaget skall i andra än brådskande fall ge områdets ägare och innehavare möjlighet att själv utföra de åtgärder som nämns i 1 mom.

Teleföretaget skall iståndsätta området efter arbetet.

108 §

Ersättning för olägenhet och skada

Fastigheters ägare och innehavare, kommunen i egenskap av ägare och innehavare av allmänna områden samt staten i egenskap av

ägare och innehavare av allmänna vägområden har rätt till full ersättning för olägenhet och skada som orsakats av åtgärder som avses i 107 §.

Ersättningsyrkande skall framställas hos teleföretaget inom ett år efter det olägenheten eller skadan uppkom. Kan överenskommelse om ersättningen inte nås, avgörs saken i den ordning som anges i lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter (603/1977), nedan inlösningslagen.

109 §

Ersättningar som betalas enligt inlösningslagen

Om det för dragande och underhåll av telekablar behövs större befogenheter med avseende på annans egendom än vad som nämns i 107 §, avgörs saken i enlighet med lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter.

110 §

Övervakning av utläggningen av telekablar

Kommunen skall inom sitt område övervaka att de mål som avses i 101 § iakttas vid utläggningen av telekablar.

Kommunen skall vid behov samordna utläggningen av teleföretagens telekablar så att de mål som avses i 101 § uppnås även när bygg- och underhållsarbeten på mer än ett teleföretags telekablar utförs på kommunens område.

111 §

Arbete som äventyrar telekablar

Innan jordbyggnadsarbete, skogsarbete, vattenbyggnadsarbete eller annat arbete som eventuellt äventyrar telekablar inleds skall den som utför arbetet för att undvika skador ta reda på om det finns telekablar på området.

Teleföretagen skall avgiftsfritt lämna upplysningar om var telekablar är utlagda.

Teleföretagen skall lämna den som utför arbetet uppgifter och anvisningar som behövs för att faror skall kunna undvikas.

11 kap.

Utlämnande och offentliggörande av uppgifter samt skyldighet att höra parter

112 §

Utlämnande av uppgifter till myndigheter

Teleföretagen är på begäran av kommunikationsministeriet eller Kommunikationsverket skyldiga att samla in och att utan hinder av affärs- och yrkeshemligheter till kommunikationsministeriet och Kommunikationsverket lämna ut uppgifter som behövs för styrningen och övervakningen av televerksamheten. Uppgifterna skall lämnas ut utan dröjsmål, i den form som myndigheten begär och avgiftsfritt.

Den skyldighet att samla in och lämna ut uppgifter som nämns i 1 mom. gäller även andra företag som förfogar över uppgifter som är nödvändiga och relevanta för televerksamheten och de myndighetsuppgifter som nämns i denna lag.

Kommunikationsministeriet och Kommunikationsverket skall på ett företags begäran uppge uppgifternas användningsändamål samt motivera begäran om utlämnande av uppgifter.

113 §

Utlämnande av sekretessbelagda handlingar till Konkurrensverket

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), har kommunikationsministeriet och Kommunikationsverket rätt att till Konkurrensverket lämna ut sekretessbelagda handlingar som de har tagit emot eller upprättat i samband med skötseln av uppgifterna enligt denna lag, om Konkurrensverket behöver dem för att kunna sköta sina uppgifter.

114 §

Användning av handlingar från utländska myndigheter

Kommunikationsministeriet eller Kommunikationsverket får använda en sekretessbelagd handling som tagits emot från en

utländsk myndighet endast för det ändamål som den utlämnats för.

115 §

Utlämnande av uppgifter till kommissionen och andra EES-stater

Kommunikationsministeriet och Kommunikationsverket är skyldiga att på begäran av kommissionen och tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat lämna ut de uppgifter som behövs för tillsynen över kommunikationsmarknaden.

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet, har kommunikationsministeriet och Kommunikationsverket rätt att lämna ut en sekretessbelagd handling till och röja en sekretessbelagd uppgift för kommissionen och tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat, om det behövs med hänsyn till tillsynen över kommunikationsmarknaden.

116 §

Uppgifternas konfidentiella karaktär mellan teleföretag

Ett teleföretag får använda uppgifter om ett annat teleföretag som det erhållit i samband med överlåtelse av nyttjanderätt enligt 4 kap. eller sammankoppling enligt 5 kap. endast för det ändamål för vilket de har lämnats till teleföretaget. Uppgifterna får vid teleföretaget behandlas endast av dem som ovillkorligen behöver uppgifterna i sitt arbete. Uppgifterna skall även annars behandlas så att det andra teleföretagets affärshemligheter inte äventyras.

Ett teleföretag som genom ett förfarande som strider mot 1 mom. orsakar ett annat teleföretag skada är skyldigt att ersätta den skada som förfarandet orsakar.

117 §

Kommunikationsverkets och statsrådets publiceringsskyldighet

Kommunikationsverket skall offentliggöra de beslut som avses i 3—5 och 8 kap., beslut om indelning i teleområden, numreringsbeslut och avgöranden i tvistemål mellan teleföretag så att de är tillgängliga för teleföretag och användargrupper.

Statsrådet skall offentliggöra meddelanden om att en koncession är ledig att sökas och koncessionsbeslut på det sätt som avses i 1 mom.

118 §

Skyldighet att höra parter

Företrädare för teleföretag och användare skall ges tillfälle att framföra sin uppfattning om ett meddelande om att en koncession är ledig att sökas, beslut om teleområden och numreringsbeslut som på ett betydande sätt påverkar kommunikationsmarknaden innan meddelandet om att koncessionen är ledig att sökas offentliggörs och beslutet ges.

Koncessionshavare samt företrädare för teleföretag och användare skall ges tillfälle att inom en månad framföra sin uppfattning om en ändring av koncessionsvillkoren eller återkallande av koncession.

Om Kommunikationsverkets beslut enligt 3—5 och 8 kap. har en betydande inverkan på kommunikationsmarknaden, skall det ge företrädare för teleföretag och användare tillfälle att framföra sin uppfattning om beslutsförslaget.

I lagen om förvaltningsförfarande (598/1982) föreskrivs i övrigt om myndigheters skyldighet att höra parter.

12 kap.

Övervakning, påföljder och avgörande av tvister

119 §

Allmän styrning, utveckling och tillsyn

Den allmänna styrningen och utvecklandet av televerksamheten hör till kommunikationsministeriet.

Kommunikationsverket har till uppgift att övervaka att bestämmelserna i denna lag och bestämmelser som utfärdats med stöd av den iakttas.

Statsrådet skall säkerställa att verksamhet som anknyter till reglering av teleföretag och statsrådets verksamhet i anknytning till ägarskap eller bestämmanderätt strukturellt skiljs åt på ett effektivt sätt.

Kommunikationsministeriet bistås av delegationen för kommunikationsförvaltningen. Delegationen har till uppgift att följa verksamheten inom kommunikationsförvaltningen, ta initiativ till utvecklande av kommunikationsförvaltningen och ge utlåtanden. Delegationen för kommunikationsförvaltningen består av en ordförande, en vice ordförande och högst 16 andra medlemmar, som utses av kommunikationsministeriet för tre år i sänder. För varje medlem skall dessutom utses en personlig suppleant. I delegationen skall ingå företrädare för kommunikationsministeriet och för företagen och sammanslutningarna samt de centrala användargrupperna inom branschen. Delegationen sammanträder på kallelse av ordföranden eller vice ordföranden. Om delegationen gäller i övrigt vad som bestäms om kommittéer.

120 §

Samarbete med konkurrensmyndigheterna och konsumentmyndigheterna

Kommunikationsministeriet och Kommunikationsverket skall vid skötseln av uppgifter enligt denna lag vid behov samarbeta med konkurrensmyndigheterna och konsumentmyndigheterna.

121 §

Vite och interimistiskt förordnande

Om någon bryter mot denna lag eller bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den och trots uppmaning inte inom en skälig tid av minst en månad rättar sitt förfarande, kan Kommunikationsverket ålägga honom att rätta sitt fel eller sin försummelse. Skyldigheten kan förenas med vite eller med hot om att verksamheten avbryts eller att den försummade åtgärden utförs på bekostnad av den som gjort sig skyldig till överträdelsen.

I fråga om vite, hot om avbrytande och hot om tvångsutförande gäller vad som bestäms i viteslagen (1113/1990).

Om ett fel eller en försummelse orsakar allvarlig skada på marknaden eller för verksamheten i kommunikationsnäten, kan Kommunikationsverket besluta om behövliga temporära åtgärder utan att vänta på att den

tidsfrist som avses i 1 mom. skall gå ut. Ändring i ett sådant beslut får sökas särskilt på samma sätt som i ett sådant beslut av Kommunikationsverket som avses i 1 mom.

122 §

Påföljdsavgift

Ett teleföretag som bryter mot en skyldighet som ålagts företaget med stöd av 18—20 § och som trots uppmaning inte inom en skälig tid av minst tre månader rättar sitt förfarande, kan påföras en påföljdsavgift. Påföljdsavgift får inte påföras, om förfarandet inte har betydande inverkan på marknaden eller om det med hänsyn till tryggheten av konkurrensen annars är uppenbart ogrundat att påföra en påföljdsavgift.

Påföljdsavgift behöver inte påföras, om det för teleföretaget för motsvarande gärning eller försummelse har bestämts eller kommer att bestämmas en sådan konkurrensbrottsavgift som avses i lagen om konkurrensbegränsningar (480/1992), nedan konkurrensbegränsningslagen.

När påföljdsavgiften fastställs skall arten och omfattningen av förfarandet, dess varaktighet samt den konkurrensbrottsavgift enligt konkurrensbegränsningslagen som bestämts för teleföretaget för motsvarande gärning eller försummelse beaktas.

Avgiftens storlek är minst 1 000 euro och högst en miljon euro. Har gärningen eller försummelsen synnerligen omfattande verkningar på marknaden, får nämnda belopp överskridas. Avgiften får dock utgöra högst fem procent av teleföretagets omsättning under det föregående året för tillhandahållandet av nät och tjänster för elektronisk kommunikation.

Påföljdsavgiften påförs av marknadsdomstolen på framställning av Kommunikationsverket. På behandlingen av ärendet i marknadsdomstolen tillämpas de bestämmelser i marknadsdomstolslagen (1527/2001) som gäller behandling av ärenden enligt konkurrensbegränsningslagen. I övrigt tillämpas förvaltningsprocesslagen (586/1996) på behandlingen och utredningen av ärendet. Påföljdsavgiften skall betalas till staten.

Påföljdsavgiften verkställs utan dom eller beslut med iakttagande av lagen om indivi-

ning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961). Rättsregistercentralen sörjer för verkställigheten av avgiften. Närmare bestämmelser om verkställigheten av påföljdsavgiften kan utfärdas genom förordning av statsrådet. I förordningen kan det bestämmas om anmälningsskyldighet för myndigheterna när den är av betydelse för verkställigheten av påföljdsavgiften, återbetalning av påföljdsavgift och andra liknande omständigheter som är relevanta för verkställigheten av avgiften.

123 §

Förbud mot verksamhet

Om ett teleföretag trots påföljder som avses i 121 och 122 § allvarligt och på ett väsentligt sätt bryter mot eller försummar att iakttä bestämmelserna i denna lag eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den och trots uppmaning inte inom en skälig tid av minst en månad rättar sitt förfarande, kan Kommunikationsverket förbjuda teleföretaget att utöva televerksamhet.

Kommunikationsverket kan i de fall som avses i 1 mom. förbjuda teleföretagets verksamhet helt eller delvis.

Bestämmelser om återkallande av koncession finns i 12 §.

124 §

Kommunikationsverkets inspektionsrätt

Kommunikationsverket har rätt att göra tekniska inspektioner i teleföretag för att övervaka att skyldigheterna enligt denna lag och bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den iakttas. Även ett sådant myndighetsnät eller separat nät som avses i denna lag kan vara föremål för en teknisk inspektion.

Kommunikationsverket har rätt att göra en ekonomisk inspektion i ett teleföretag, om teleföretaget inte har fullgjort den skyldighet som avses i 112 § eller om de uppgifter som lämnats med stöd av 112 § är bristfälliga och det finns särskilda skäl att misstänka att teleföretaget på ett väsentligt sätt bryter mot denna lag eller mot bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den.

Kommunikationsverket har i samband med en inspektion som avses i 1 och 2 mom. rätt att få tillträde till teleföretagets utrustningsutrymmen och övriga utrymmen samt att för granskning få de handlingar som behövs för övervakningsuppgiften.

En inspektion som avses i 1 och 2 mom. får inte förrättas i utrymmen som omfattas av hemfriden.

125 §

Handräckning

Kommunikationsverket har rätt att få handräckning av polisen, tullmyndigheterna och gränsbevakningsväsendet vid skötseln av uppgifterna enligt denna lag.

126 §

Avgörande av meningsskiljaktigheter vid Kommunikationsverket

Anser ett teleföretag eller en person, vars rätt eller fördel saken gäller, att någon handlar i strid med denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, kan teleföretaget eller personen föra saken till Kommunikationsverket för prövning. Kommunikationsverket kan också på eget initiativ ta saken till prövning.

Kommunikationsverket skall avgöra ett ärende som avses i 1 mom. inom fyra månader efter att ärendet blivit anhängigt. Tidsfristen gäller inte exceptionellt omfattande ärenden. De skyldigheter som i samband med beslutet åläggs parterna skall stämma överens med bestämmelserna i denna lag.

Kommunikationsverket skall främja samarbetet mellan teleföretag och sträva efter att i första hand genom medling lösa meningsskiljaktigheter mellan teleföretag.

Om medlingen inte leder till resultat inom fyra månader, skall Kommunikationsverket på någondera partens begäran fatta beslut i ärendet inom fyra månader efter att medlingen upphört.

127 §

Ändrings sökande

I ett beslut som kommunikationsministeriet och Kommunikationsverket har fattat med

stöd av något annat lagrum än 16—20 § eller 126 § 4 mom. får ändring i enlighet med förvaltningsprocesslagen sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen. Kommunikationsministeriet och Kommunikationsverket kan i sitt beslut bestämma att beslutet skall iakttas trots att ändring har sökts, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

Kommunikationsverket har rätt att genom besvär söka ändring i ett sådant beslut av förvaltningsdomstolen som avses i 1 mom., genom vilket förvaltningsdomstolen har upphävt kommunikationsministeriets eller Kommunikationsverkets beslut eller ändrat det.

Ändring i beslut som kommunikationsministeriet och Kommunikationsverket har fattat med stöd av 16—20 § och 126 § 4 mom. samt beslut av marknadsdomstolen och statsrådet får i enlighet med förvaltningsprocesslagen sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen. Kommunikationsverket kan i sitt beslut bestämma att beslutet skall iakttas trots att ändring har sökts, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

13 kap.

Allmänna bestämmelser om kommunikationsnät och kommunikationstjänster

128 §

Kvalitetskrav på kommunikationsnät och kommunikationstjänster

Allmänna kommunikationsnät och kommunikationstjänster samt kommunikationsnät och kommunikationstjänster som ansluts till dem skall planeras, byggas och underhållas så att

1) telekommunikationens tekniska standard är god,

2) näten och tjänsterna tål normala klimatrelaterade, mekaniska, elektromagnetiska och andra yttre störningar som kan förväntas,

3) de fungerar så tillförlitligt som möjligt även vid sådana undantagsförhållanden som avses i beredskapslagen och vid störningar under normala förhållanden,

4) användarnas eller andra personers datasekretess, dataskydd eller andra rättigheter inte äventyras,

5) användarnas eller andra personers hälsa eller egendom inte äventyras,

6) näten och tjänsterna inte orsakar oskäliga elektromagnetiska eller andra störningar,

7) de är kompatibla och vid behov kan anslutas till ett annat kommunikationsnät,

8) terminaler som uppfyller kraven enligt radiolagen vid behov kan anslutas till dem,

9) de vid behov är kompatibla med televisionsapparater som uppfyller kraven enligt denna lag,

10) debiteringen är tillförlitlig och exakt,

11) tillgången till nödtjänster är tryggad på ett så tillförlitligt sätt som möjligt även vid störningar i nätet,

12) teleföretaget även annars förmår fullgöra sina skyldigheter eller skyldigheter som ålagts företaget med stöd av denna lag.

Teleföretaget skall utan dröjsmål underrätta Kommunikationsverket om fel eller störningar i kommunikationsnäten eller kommunikationstjänsterna.

129 §

Föreskrifter om kommunikationsnät och kommunikationstjänster

Kommunikationsverket kan meddela föreskrifter enligt 128 § om kvalitetskrav på kommunikationsnät och kommunikationstjänster samt om kompatibilitet. Föreskrifterna kan gälla

1) elektroniskt och fysiskt skydd av kommunikationsnät,

2) kommunikationsnätets konstruktion,

3) prestanda i kommunikationsnät och kommunikationstjänster,

4) sammankoppling, kompatibilitet och signalering,

5) tekniska egenskaper hos anslutningspunkter i kommunikationsnätet,

6) fysiskt skydd för ett utrustningsutrymme som hör till kommunikationsnätet,

7) tekniska egenskaper hos kabeltelevisionssystem, antennsystem och centralantennsystem,

8) synkronisering av digitala kommunikationsnät,

9) tekniska egenskaper hos abonnentförbindelser,

10) säkerhet och störningsfrihet i kommunikationsnät,

11) tekniska egenskaper hos televisionsnät som tar emot bredbildstelevisionstjänster och bredbildstelevisionsprogram,

12) innehållet i och strukturen hos ingångsidan till en elektronisk programguide,

13) förfarandet vid fel och störningar,

14) debiteringens tekniska utförande,

15) tjänster som tillhandahålls användarna,

16) underhåll och uppföljning av prestanda samt nätverksadministration,

17) teknisk dokumentation,

18) effektmatning, klassificering i viktighetsordning, säkrande och reservvägsarrangemang,

19) styrning och säkrande av nödkommunikation,

20) standarder som skall iaktas,

21) andra härmed jämförbara tekniska krav på kommunikationsnät eller kommunikationstjänster.

130 §

Bestämmelser om separata nät

Kommunikationsverket kan meddela föreskrifter även om tekniska egenskaper hos sådana kommunikationsnät som inte har kopplats samman med allmänt kommunikationsnät (*separat nät*), om det behövs för att en störningsfri kommunikation skall kunna säkerställas.

I fråga om skyldigheten för innehavaren av ett separat nät att vidta åtgärder för att undanröja en störning gäller vad som bestäms i 131 §.

131 §

Skyldighet att undanröja störning

Om ett kommunikationsnät eller en utrustning orsakar fara eller störning för ett kommunikationsnät, utrustning, kommunikationsnätets användare eller någon annan person, skall teleföretaget eller någon annan innehavare av kommunikationsnätet eller utrustningen omedelbart vidta åtgärder för att korrigera situationen och vid behov koppla bort kommunikationsnätet eller utrustningen från det allmänna kommunikationsnätet.

Kommunikationsverket kan i det fall som avses i 1 mom. bestämma om korrigeringsåtgärder samt om bortkoppling av nätet eller utrustningen.

132 §

Tekniska föreskrifter om televisionsapparater och avkodningssystem

Kommunikationsverket har rätt att meddela föreskrifter om televisionsapparaters tekniska egenskaper för att säkerställa deras kompatibilitet.

Kommunikationsverket har rätt att meddela föreskrifter om tekniska egenskaper hos avkodningssystem för att säkerställa deras kompatibilitet.

133 §

Bestämmelser om terminaler

I radiolagen bestäms om radioanläggningar och teleterminalutrustningar som är avsedda att anslutas till allmänt kommunikationsnät.

Teleföretagen skall offentliggöra uppdaterade tekniska specifikationer av till vilka gränssnitt i allmänt kommunikationsnät teleterminalutrustning kan anslutas. Av specifikationerna skall med tillräcklig noggrannhet framgå sådana uppgifter på basis av vilka teleterminalutrustning kan tillverkas och med vars hjälp de tjänster som tillhandahålls via gränssnittet kan användas.

14 kap.

Särskilda bestämmelser

134 §

Skyldighet att distribuera programutbud och tjänster

Teleföretag som tillhandahåller nättjänster i kabeltelevisionnät är skyldiga att i nätet utan ersättning distribuera

1) sådana televisions- och radioprogramutbud enligt 7 § 1 mom. lagen om Rundradion Ab (1380/1993) som omfattas av den allmännyttiga verksamheten och som inom gränserna för den kapacitet som har anvisats Rundradion Ab i enlighet med radiolagen fritt kan tas emot i den kommun där nätet är beläget,

2) special- och tilläggstjänster som ansluter sig till dessa programutbud och som fritt kan tas emot,

3) televisions- och radioprogramutbud som tillhandahålls i den kommun där nätet är beläget med stöd av en riksomfattande programkoncession enligt 7 § 1 mom. lagen om televisions- och radioverksamhet,

4) material som redigerats för ett program som ingår i programutbudet enligt 3 punkten, reklam som anknyter till programutbudet samt andra motsvarande tjänster som hör till programutbudet.

Teleföretag behöver inte i syfte att uppfylla distributionsskyldigheten göra sådana förbättringar som ökar nätets distributionsförmåga och som kräver betydande ekonomiska investeringar.

Oavsett denna paragraf har teleföretag dock ingen distributionsskyldighet, om kabeltelevisionsnätets distributionsförmåga är i teleföretagets bruk i dess egen tv- eller radioverksamhet eller om det behövs för detta ändamål med tanke på företagets eget rimliga framtida behov.

De programutbud som avses i 1 mom. och som fritt kan tas emot jämte tjänster i anknytning till dem skall avgiftsfritt tillhandahållas användaren. Utan hinder av detta moment kan teleföretag som tillhandahåller nättjänster i ett kabeltelevisionsnät kräva en skälig avgift av sina användare för upprätthållande av nätet.

Programutbud och tjänster som avses i 1 mom. skall tillhandahållas användarna i oförändrad form och samtidigt som den ursprungliga sändningen.

135 §

Skyldigheter för innehavare av immateriella rättigheter till avkodningssystem

Innehavaren av immateriella rättigheter till ett avkodningssystem som används i ett digitalt televisions- och radionät skall när denna beviljar ett företag som tillverkar avkodningssystem dessa rättigheter tillämpa rättvisa, skäliga och icke-diskriminerande villkor.

Innehavaren av immateriella rättigheter får inte ställa sådana villkor för beviljande av nyttjanderätt som hämmar användningen av avkodningssystemet tillsammans med andra utrustningar eller system eller försvårar den, om inte villkoren behövs på grund av

utrustningens säkerhet eller någon annan teknisk orsak.

136 §

Skyldigheter för teleföretag som använder avkodningssystem

Teleföretag som använder avkodningssystem är skyldiga att sörja för att avkodningssystemen inte hindrar distributionen av andra företags televisions- och radioprogramutbud och anknytande special- och tilläggstjänster i ett digitalt televisions- och radionät. Teleföretag som använder avkodningssystem är vid behov skyldiga att till ett kostnadsorienterat och icke-diskriminerande pris tillhandahålla andra företag sådana tekniska tjänster som ovan nämnda distribution kräver.

Skyldigheter enligt 1 mom. föreligger dock inte, om det är tekniskt oändamålsenligt eller annars oskäligt för teleföretaget att fullgöra skyldigheten.

Teleföretag som tillhandahåller avkodningssystem skall särredovisa den verksamhet som avses i 1 mom. från teleföretagets övriga verksamhet.

Sådana teleföretag som avses i 1 mom. är skyldiga att sörja för att det är möjligt att övervaka överföringen i kommunikationsnät.

137 §

Teleentreprenad

Med teleentreprenör avses en fysisk eller juridisk person som i avsikt att idka näring bygger eller installerar ett sådant internt kommunikationsnät i en fastighet eller en byggnad vilket skall anslutas till allmänt kommunikationsnät, eller underhåller det.

Teleentreprenören skall göra en skriftlig anmälan till Kommunikationsverket innan verksamheten inleds. I anmälan skall lämnas kontaktinformation om teleentreprenören och en uppskattning av vilken dag verksamheten kommer att inledas samt uppgift om vilket slag av teleentreprenad som kommer att idkas.

Kommunikationsverket skall underrättas om förändringar i uppgifterna i anmälan och om att verksamheten upphör.

138 §

Skadeståndsskyldighet

Ett teleföretag som uppsåtligen eller av oaktsamhet handlar i strid med skyldigheter som införts med stöd av 18—20 § är skyldigt att ersätta ett annat teleföretag för skada som det tillfogat detta.

Skadeståndet omfattar en ersättning för kostnader, prisskillnad samt annan direkt ekonomisk skada som orsakats av teleföretagets verksamhet enligt 1 mom.

Skadeståndet kan jämkas, om fullt skadeståndsansvar bedöms som oskäligt tungt med tanke på förseelsens art, skadans omfattning, parternas situation och andra omständigheter.

Rätten till skadestånd preskriberas, om skadeståndstalan inte har väckts inom tre år från det att teleföretaget fick eller borde ha fått kännedom om att en skada har framkommit.

Vid prövning av en talan som avses i 1 mom. kan domstolen begära utlåtande av Kommunikationsverket.

15 kap.

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser

139 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 25 juli 2003. Lagens 134 § gäller dock fram till den 31 december 2007.

Genom denna lag upphävs kommunikationsmarknadslagen av den 30 april 1997 (396/1997) jämte ändringar. Teleföretagens rättigheter och skyldigheter som grundar sig på den kommunikationsmarknadslag som upphävs förblir dock i kraft tills Kommunikationsverket första gången gjort en marknadsanalys enligt 17 § i denna lag och till följd av den ålagt teleföretagen rättigheter och skyldigheter enligt denna lag. Vid behov skall upphörandet av sådana skyldigheter för teleföretag som bygger på den kommunikationsmarknadslag som upphävs fastställas genom ett separat beslut av Kommunikationsverket.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

140 §

Tillämpning av vissa tidigare bestämmelser

Bestämmelserna i 24 § i trafikministeriets beslut om sammankoppling av teleföretags telenät och teletjänster (1393/1997), som reglerar resttrafik, tillämpas fram till den 31 december 2003.

På behandlingen av ett förvaltningsärende som är anhängigt när denna lag träder i kraft tillämpas de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet.

Den teleområdesindelning som gäller vid denna lags ikraftträdande förblir i kraft tills den ändras i enlighet med 46 § i denna lag.

141 §

Övergångsbestämmelser om nätkoncessioner

Koncessioner (*nätkoncession*) som är i kraft vid denna lags ikraftträdande gäller under den beviljade koncessionsperioden. På nätkoncessioner som gäller vid denna lags ikraftträdande tillämpas bestämmelserna i 12 § om återkallande av koncession.

Ett företag eller ett annat samfund som tillhandahåller nättjänster enligt 4 § 2 mom. i ett myndighetsnät som fungerar redan innan denna lag träder i kraft skall inom två månader från ikraftträdandet ansöka om nätkoncession enligt 4 § 2 mom. I nätkoncessionsansökan skall läggas fram en utredning om användargrupperna i det aktuella myndighetsnätet. Kommunikationsministeriet godkänner dessa användargrupper, om de uppfyller de villkor som nämns i 2 §.

142 §

Övergångsbestämmelser om vissa utredningar och anmälningar

En utredning om användargrupper i andra än sådana myndighetsnät som avses i 4 § 2 mom. skall lämnas till kommunikationsministeriet inom sex månader från denna lags ikraftträdande. Kommunikationsministeriet godkänner dessa användargrupper, om de uppfyller de villkor som nämns i 2 §.

Teleföretag som när denna lag träder i kraft har gjort televerksamhetsanmälan enligt gällande kommunikationsmarknadslag är skyldiga att göra televerksamhetsanmälan enligt

13 § i denna lag till Kommunikationsverket inom två månader från lagens ikraftträdande.

En teleentreprenör som när denna lag träder i kraft har auktorisation för teleentreprenad enligt gällande lag är inte skyldig att göra en sådan anmälan som avses i 137 § 2 mom. till Kommunikationsverket.

Helsingfors den 23 maj 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

143 §

Tillämpning av bestämmelserna om påföljdsavgift

Bestämmelserna om påföljdsavgift tillämpas på gärningar och försummelser som sker sedan lagen trätt i kraft.

Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

Nr 394

L a g

om ändring av lagen om televisions- och radioverksamhet

Given i Helsingfors den 23 maj 2003

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 9 oktober 1998 om televisions- och radioverksamhet (744/1998) 42 §, sådan den lyder i lag 490/2002,
ändras 3 § 1 mom., 4, 6, 7 och 9 §, 11 § 2 mom., 12—15 §, 16 § 2 mom., 20 § 3 och 4 mom. samt 34, 36, 37 och 41 §,
 av dessa lagrum 7 §, 11 § 2 mom. samt 20 § 3 och 4 mom. sådana de lyder i nämnda lag 490/2002, samt
fogas till lagen nya 7 a, 7 b, 10 a, 11 a, 15 a, 20 a och 36 a § samt till 40 § ett nytt 2 mom. som följer:

3 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på televisionsverksamhet som utövas av en i Finland etablerad fysisk person eller sammanslutning eller stiftelse, om verksamheten utövas i en eller flera stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller som är part i europeiska konventionen om television över gränserna (FördrS 87/1994) samt på vidare-sändning av televisions- och radioprogram i sådana fall som avses i 38 §.

sjukhus, ett hotell eller i andra motsvarande byggnader med anknytning till verksamheten,

2) verksamhet i telenät, där programutbudet samtidigt kan följas via högst 2 000 anslutningar,

3) tillfällig analog verksamhet som varar högst tre månader och som förmedlas med hjälp av radiovågor som utbreder sig fritt, om den televisionssändare som används i verksamheten har en strålningseffekt på högst 1 kilowatt eller om radiosändarens strålningseffekt är högst 50 watt.

På utövande av sådan televisions- eller radioverksamhet som avses i 7 § 2 och 3 mom. tillämpas inte 10 och 11 §, 13 § 1 och 2 mom. eller 14, 16 och 17 §.

4 §

Begränsningar av tillämpningsområdet

Med undantag av 19 och 38 § tillämpas denna lag inte på

1) verksamhet, inom vilken sändningarna kan tas emot endast i en läroanstalt, ett

6 §

Etablering i vissa undantagsfall

En utövare av televisionsverksamhet som inte har etablerat sig i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

RP 112/2002
 TrUB 26/2002
 Rsv 272/2002

Ramdirektiv 2002/21/EG; EGT nr L 108, Auktorisationsdirektiv 2002/20/EG; EGT nr L 108, Tillträdesdirektiv 2002/19/EG; EGT nr L 108, Direktiv om samhällsomfattande tjänster 2002/22/EG; EGT nr L 108

eller i en stat som är part i europeiska konventionen om television över gränserna, anses ha etablerat sig i Finland, om denna

1) använder en radiofrekvens som har upplåtits enligt finsk lag,

2) inte använder en radiofrekvens som har upplåtits enligt finsk lag, men använder en satellitkapacitet som tillhör ett finskt företag, eller

3) inte använder en radiofrekvens som har upplåtits av Finland eller en satellitkapacitet som tillhör ett finskt företag, men använder en satellitupplänk belägen i Finland.

2 kap.

Utövande av televisions- och radioverksamhet

7 §

Rätt att utöva televisions- och radioverksamhet

För utövande av televisions- eller radioverksamhet i ett sådant markbundet masskommunikationsnät som avses i 2 § kommunikationsmarknadslagen (393/2003) skall koncession i andra fall än de som avses i 2 och 3 mom. sökas hos statsrådet (*programkoncession*).

Koncession för radioverksamhet som pågår högst tre månader i ett analogt markbundet masskommunikationsnät som avses i 2 § kommunikationsmarknadslagen skall sökas hos Kommunikationsverket. Kommunikationsverket skall bevilja koncession, om radiofrekvenser kan anvisas för verksamheten och det inte finns grundad anledning att misstänka att sökanden bryter mot denna lag eller någon annan lag som gäller televisions- och radioverksamhet.

Koncession för utövande av televisions- eller radioverksamhet i ett sådant digitalt markbundet masskommunikationsnät som avses i 2 § kommunikationsmarknadslagen skall sökas hos Kommunikationsverket, om

1) verksamheten pågår högst tre månader, eller om

2) verksamheten per vecka pågår högst fyra timmar.

Kommunikationsverket skall bevilja koncession för sådan verksamhet som avses i 3 mom., om det inte finns grundad anledning att misstänka att sökanden bryter mot denna lag eller någon annan lag som gäller televisions- eller radioverksamhet.

7 a §

Rundradion Ab:s rätt att utöva televisions- och radioverksamhet

Rundradion Ab får utöva analog allmännyttig televisions- och radioverksamhet utan koncession på de frekvenser som har anvisats bolaget i den plan för användning av frekvensområden som avses i 6 § radiolagen (1015/2001).

Rundradion Ab får utöva digital allmännyttig televisions- och radioverksamhet utan koncession. Statsrådet är skyldigt att sörja för att bolaget får tillgång till den mängd kapacitet i ett markbundet televisions- och radionät som det behöver i verksamheten och att bolaget kan använda den på ett ändamålsenligt sätt. Närmare bestämmelser om ett teleföretags skyldighet att reservera en tillräcklig mängd av ovan nämnd kapacitet finns i 10 § 3 mom. kommunikationsmarknadslagen.

7 b §

Anmälan till Kommunikationsverket

I fråga om annan televisions- och radioverksamhet än sådan som avses i 7 och 7 a § skall en anmälan enligt 15 § 1 mom. göras till Kommunikationsverket innan verksamheten inleds.

9 §

Koncessionsmyndighet

En koncession som avses i 7 § 1 mom. ledigförklaras och beviljas av statsrådet. Kommunikationsverket beviljar en koncession som avses i 7 § 2 och 3 mom. Kommunikationsverket behöver inte ledigförklara en koncession.

10 a §

Ansökningsavgift

Koncessionssökande är skyldiga att i samband med en koncessionsansökan som avses i 7 § 1 mom. betala en ansökningsavgift på 1 000 euro till staten.

Koncessionssökande är skyldiga att i samband med en koncessionsansökan som avses i 7 § 2 och 3 mom. betala en ansökningsavgift på 100 euro till Kommunikationsverket.

11 §

Koncessionsbestämmelser

Koncessionsmyndigheten har även rätt att meddela bestämmelser som gäller

- 1) utsändningarnas regionala hörbarhet eller sebarhet,
- 2) sändningstiden per dygn, och
- 3) sändningstekniken och överföringskapaciteten.

11 a §

Ändring av koncessionsbestämmelser

En koncession kan på ansökan av koncessionshavaren eller med dennes samtycke och även i övrigt ändras under koncessionens giltighetstid, om detta är nödvändigt av en särskild orsak som beror på den tekniska utvecklingen eller en väsentlig förändring i verksamhetsbetingelserna för den koncessionsberoende verksamheten.

12 §

Giltighetstiden för koncessioner

Koncession för televisions- eller radioverksamhet kan beviljas för högst tio år. Koncession för verksamhet som avses i 7 § 2 mom. och 3 mom. 1 punkten kan dock beviljas för högst tre månader och för verksamhet som avses i 3 mom. 2 punkten för högst ett år i sänder.

13 §

Överföring av koncession

En koncession som har beviljats för televisions- eller radioverksamhet får inte överföras på någon annan. Statsrådet kan återkalla en koncession, om den faktiska bestämmelserätten i förhållande till koncessionshavaren förändras. Anmälan om förändrad bestämmelserätt skall omedelbart göras till koncessionsmyndigheten. Statsrådet skall fatta beslut om återkallande inom två månader efter anmälan.

Överföring av koncession inom en koncern mellan moderbolaget och ett dotterbolag som är helt i dess ägo betraktas inte som en sådan överföring av koncession som utgör förutsättning för återkallande. Koncessionsmyndigheten skall omedelbart underrättas om en sådan överföring.

Om koncessionshavaren försätts i konkurs, upphör koncessionen omedelbart att gälla.

14 §

Hur koncession förfaller

En koncession som har beviljats för televisions- eller radioverksamhet förfaller, om sådan regelbunden verksamhet som koncessionen avser inte har inletts senast inom sex månader från början av koncessionsperioden eller om den regelbundna sändningsverksamheten har avbrutits för längre tid än 30 dygn och det inte är möjligt att för detta ange något särskilt vägande skäl som ansluter sig till verksamhetsbetingelserna och som godkänns av koncessionsmyndigheten.

15 §

Anmälan om verksamhet

En anmälan som avses i 7 b § skall innehålla följande uppgifter:

- 1) utövarens eller dennes ombuds namn, firma, kontaktinformation samt utövarens hemort,
- 2) det område där verksamheten utövas,
- 3) en allmän beskrivning av det programutbud som tillhandahålls eller planeras, och

4) den plats där de inspelningar som förutsätts i radioansvarighetslagen (219/1971) kan ses eller höras.

Kommunikationsverket skall på begäran av den som utövar televisions- eller radioverksamhet inom en vecka ge en bekräftelse på att verket har tagit emot en anmälan om verksamheten.

Om förändringar inträffar i de uppgifter som avses i 1 mom., skall detta utan dröjsmål anmälas till Kommunikationsverket.

15 a §

Skyldighet att ha beredskap för undantagsförhållanden och att förmedla meddelanden från myndigheter

En utövare av televisions- eller radioverksamhet med sådan koncession som avses i 7 § 1 mom. skall genom beredskapsplanering och förberedelser för undantagsförhållanden sörja för att verksamheten fortgår så störningsfritt som möjligt även under sådana undantagsförhållanden som avses i beredskapslagen (1080/1991) samt vid störningar under normala förhållanden. En sådan utövare av televisions- eller radioverksamhet som avses i detta moment är också skyldig att utan ersättning förmedla meddelanden från myndigheter till allmänheten, om det är nödvändigt för att rädda människoliv eller egendom eller trygga verksamheten i samhället.

Närmare bestämmelser om den skyldighet som utövare av televisions- eller radioverksamhet har enligt 1 mom. kan utfärdas genom förordning av statsrådet. Bestämmelserna kan gälla sådant utövande av televisions- eller radioverksamhet som är nödvändigt för att rädda människoliv eller säkerställa ledandet av eller säkerheten i samhället eller näringslivets funktionsförmåga.

Kommunikationsministeriet kan meddela anvisningar om den skyldighet som utövare av televisions- eller radioverksamhet har enligt 1 mom.

Utövare av televisions- eller radioverksamhet har rätt att ur den försörjningsberedskapsfond som avses i lagen om tryggnad av försörjningsberedskapen (1390/1992) få ersättning för kostnader som orsakas av en skyldighet enligt denna paragraf endast om

kostnaderna med hänsyn till den utövade televisions- eller radioverksamhetens art och omfattning är avsevärda och orsakas av tekniska nyttigheter som beställts på begäran av kommunikationsministeriet. Kommunikationsministeriet bestämmer om ersättning av kostnaderna.

3 kap.

Programutbud

16 §

Europeiskt programutbud

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om hurdana program som överensstämmer med rådets direktiv 89/552/EEG om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television och artikel 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/36/EG om ändring av det förstnämnda direktivet och som skall anses vara i 1 mom. avsedda europeiska program.

20 §

Utövande av ensamrätt

Vid behov regleras genom förordning av statsrådet vilka evenemang som i Finland på grund av sin samhällseliga betydelse är sådana att sändningarna av dem skall förmedlas till Finlands territorium på ett sådant sätt att en betydande del av allmänheten kan följa dem i en fritt mottagbar form, helt eller delvis, som antingen direkt eller bandad sändning. En televisionssändning av ett sådant evenemang av samhällselig betydelse som avses i detta moment anses vara förmedlad till en betydande del av allmänheten, om 90 procent av befolkningen kan ta emot sändningen utan att betala någon separat ersättning.

Om en utövare av televisionsverksamhet som har utverkat ensamrätt inte själv genomför en sändning som avses i 1 mom., är utövaren skyldig att överlåta sändningsrätten

som gäller evenemanget till en annan utövare av televisionsverksamhet, om denne begär det minst sex månader innan evenemanget börjar. Den utövare av televisionsverksamhet som överlåter sändningsrätten har rätt till full ersättning för överlåtelsen.

20 a §

Förfarande för utövande av ensamrätt

Har en överenskommelse om en sådan överlåtelse av sändningsrätt som avses i 20 § 4 mom. inte nåtts, kan en utövare av televisionsverksamhet som har utverkat ensamrätt eller en utövare av televisionsverksamhet som anhållit om rätt till överlåtelse i enlighet med 20 § 4 mom. föra ärendet till Kommunikationsverket för behandling senast tre månader innan evenemanget börjar. Kommunikationsverket kan besluta vad som skall betraktas som full ersättning enligt 20 § 4 mom. Ersättningen skall bygga på de priser som betalas för motsvarande rättigheter på en konkurrensutsatt marknad. Kommunikationsverket kan även i sitt beslut ställa tekniska villkor för överlåtelsen.

Ett beslut som avses i denna paragraf kan förenas med vite på det sätt som bestäms i viteslagen (1113/1990).

34 §

Allmän styrning och utvecklande

Kommunikationsministeriet sköter den allmänna styrningen och utvecklandet av televisions- och radioverksamheten.

36 §

Tvångsmedel

Om en utövare av televisions- eller radioverksamhet eller något annat teleföretag som avses i kommunikationsmarknadslagen bryter mot denna lag eller mot bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den, kan tillsynsmyndigheten ge utövaren en anmärkning och ålägga denne att avhjälpa sitt fel eller sin försummelse. Ett beslut kan förenas med vite på det sätt som bestäms i viteslagen.

I fråga om de i 35 § nämnda bestämmelser vars efterlevnad övervakas av konsumentombudsmannen iakttas 2 kap. 7, 8, 9 och 10 § konsumentskyddslagen samt marknadsdomstolslagen (1527/2001).

36 a §

Påföljdsavgift

En utövare av televisions- eller radioverksamhet som handlar i strid med 3 eller 4 kap. och trots uppmaning inte inom en tid som den tillsynsmyndighet som avses i 35 § satt ut rättar sitt förfarande, kan påföras en påföljdsavgift. Påföljdsavgift får inte påföras, om förfarandet inte har nämnvärd inverkan på uppnåendet av målen för denna lag eller om det med hänsyn till tryggheten av målen annars är uppenbart ogrundat att påföra en påföljdsavgift.

Vid fastställandet av påföljdsavgift skall arten och omfattningen av förfarandet samt dess varaktighet beaktas.

Avgiftens storlek är minst 1 000 euro och högst en miljon euro. Om gärningen eller försummelsen har synnerligen omfattande verkningar för uppnåendet av målen för denna lag, får nämnda belopp överskridas. Avgiften får dock utgöra högst 5 procent av omsättningen för den koncessionsberoende verksamhet som utövaren av televisions- eller radioverksamhet bedrivit under det föregående året.

Påföljdsavgiften påförs av marknadsdomstolen på framställning av den tillsynsmyndighet som avses i 35 §. På behandlingen av ärendet i marknadsdomstolen tillämpas marknadsdomstolslagen. I övrigt tillämpas förvaltningsprocesslagen (586/1996) på behandlingen och utredningen av ärendet. Påföljdsavgiften skall betalas till staten.

Påföljdsavgiften verkställs utan dom eller beslut med iakttagande av lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961). Verkställigheten av avgiften sköts av Rättsregistercentralen. Genom förordning av statsrådet kan utfärdas närmare bestämmelser om verkställigheten av påföljdsavgiften. I förordningen kan det bestämmas om anmälningsskyldighet för myndighe-

terna när den är av betydelse för verkställigheten av påföljdsavgiften, återbetalning av påföljdsavgift och andra liknande omständigheter som är relevanta för verkställigheten av avgiften.

37 §

Återkallande av koncession och avbrytande av verksamhet

Tillsynsmyndigheten kan återkalla en koncession som har beviljats för televisions- eller radioverksamhet eller bestämma att en verksamhet som avses i 7 b § skall avbrytas helt eller delvis, om

1) utövaren av verksamheten trots åtgärder som bestämts enligt 36 eller 36 a § allvarligt och upprepade gånger bryter mot denna lag eller mot bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den, eller om

2) den radiofrekvens som verksamheten enligt koncessionen förutsätter inte längre kan anvisas för verksamheten.

Återkallande av koncession med stöd av 1 mom. medför inte såsom åtgärd ersättningskyldighet för staten.

40 §

Ändringssökande

Ett sådant beslut av Kommunikationsver-

Helsingfors den 23 maj 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

ket som avses i 20 a § kan verkställas trots att ändring har sökts, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

41 §

Rätt till information

Kommunikationsministeriet och Kommunikationsverket har rätt att av utövare av televisions- och radioverksamhet samt av teleföretag som avses i kommunikationsmarknadslagen få sådan information som behövs för skötseln av uppgifterna enligt denna lag, utan hinder av vad som bestäms om sekretess på annat ställe i lag.

Denna lag träder i kraft den 25 juli 2003.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

En koncession som är i kraft när denna lag träder i kraft gäller under den beviljade koncessionsperioden. På en programkoncession som är i kraft vid denna lags ikraftträdande kan dock tillämpas bestämmelserna i 37 § i denna lag om återkallande av koncession.

Ett förvaltningsärende som är anhängigt när denna lag träder i kraft behandlas i enlighet med de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Bestämmelserna om påföljdsavgift tillämpas på gärningar eller försummelser som sker sedan lagen trätt i kraft.

Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

Nr 395

L a g

om ändring av lagen om statens televisions- och radiofond

Given i Helsingfors den 23 maj 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 9 oktober 1998 om statens televisions- och radiofond (745/1998) 3 och 4 §, 10 § 3 mom., 13—15, 17 och 19 §, 31 § 1 mom. samt 33, 35 och 37 §, av dessa lagrum 3 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 491/2002, samt
fogas till 9 § ett nytt 2 mom., varvid de nuvarande 2 och 3 mom. blir 3 och 4 mom., samt till lagen en ny 35 a § som följer:

3 §

Statens televisions- och radiofond och avgifter till den

För det syfte som anges i 1 § finns statens televisions- och radiofond som står utanför statsbudgeten och som förvaltas av Kommunikationsverket.

Till statens televisions- och radiofond avsätts de televisionsavgifter som tas ut för användningen av en televisionsapparat, retroaktiva televisionsavgifter, dröjsmålsavgifter, kontrollavgifter, kostnader för indrivning av avgifter samt de koncessionsavgifter som tas ut hos dem som utövar televisionsverksamhet, jämte dröjsmålsränta.

4 §

Bokföring, bokslut och revisorer

I fråga om fondens bokföring och bokslut iakttas lagen om statsbudgeten (423/1988) och med stöd av lagen utfärdade bestämmelser. Bland fondens bokslutskalkyler skall också finnas en kalkyl över dispositionsplanens utfall. Kommunikationsverket godkänner och undertecknar fondens bokslut och lämnar

det till kommunikationsministeriet för fastställelse.

För att granska fondens förvaltning, ekonomi och räkenskaper tillsätter kommunikationsministeriet årligen två revisorer. Av revisorerna skall den ena vara en sådan OFR-revisor eller OFR-sammanslutning som avses i lagen om revisorer inom den offentliga förvaltningen och ekonomin (467/1999) och den andra antingen OFR-revisor eller OFR-sammanslutning eller i revisionslagen (936/1994) avsedd CGR-revisor eller CGR-sammanslutning. Revisorerna skall avge en revisionsberättelse för varje räkenskapsperiod.

9 §

Anmälningsskyldighet

En anmälan skall göras till Kommunikationsverket innan en televisionsapparat tas i bruk. Anmälan om ibruktagande av televisionsapparat träder i kraft den dag då den anländer till Kommunikationsverket eller vid en annan, senare tidpunkt som användaren uppger.

RP 112/2002
 TrUB 26/2002
 Rsv 272/2002

Ramdirektiv 2002/21/EG; EGT nr L 108, Auktorisationsdirektiv 2002/20/EG; EGT nr L 108, Tillträdesdirektiv 2002/19/EG; EGT nr L 108, Direktiv om samhällsomfattande tjänster 2002/22/EG; EGT nr L 108

10 §

Kontrollanter

— — — — —
 I samband med kontrollen skall på begäran av kontrollanten ges uppgifter om televisionsanvändaren, om antalet televisionsapparater som används och var de finns, om den tid televisionsapparaten är i bruk och om andra omständigheter som behövs vid indrivningen av televisionsavgiften. Straff för lämnande av oriktiga personuppgifter till kontrollanten döms ut enligt 16 kap. 5 § strafflagen (39/1889), om inte strängare straff för det bestäms någon annanstans i lag.

13 §

Dröjsmålsavgift och indrivningskostnader

Har televisionsavgiften inte betalats senast på den utsatta förfallodagen, indriver Kommunikationsverket förutom televisionsavgiften en dröjsmålsavgift på fem euro. Dröjsmålsavgiften indrivs för varje försenad televisionsavgift.

Har en försenad televisionsavgift, retroaktiv televisionsavgift eller kontrollavgift trots betalningsuppmaning inte betalats, tar Kommunikationsverket utöver avgiften ut indrivningskostnader i enlighet med 10 § lagen om indrivning av fordringar (513/1999). Indrivningskostnaderna kan dock tas ut endast när avgiften indrivs för första gången.

Dröjsmålsavgift eller indrivningskostnader tas dock inte ut, om inga åtgärder har vidtagits för att driva in den försenade avgiften förrän den har betalats.

14 §

Retroaktiv televisionsavgift

Hos den som använder en televisionsapparat utan att göra anmälan enligt 9 § indriver Kommunikationsverket dubbel televisionsavgift för högst ett sådant år då televisionsapparaten har använts. I avgift indrivs härvid likväl minst 60 euro.

15 §

Utsökning av avgifter

Televisionsavgifter, retroaktiva televisionsavgifter, dröjsmålsavgifter, kontrollavgifter och indrivningskostnader kan indrivnas utan dom eller beslut på det sätt som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961).

17 §

Återbetalning av televisionsavgift

Av en betald televisionsavgift återbetalas eller gottgörs den andel som förblir oanvänd och som räknas från den tidpunkt då Kommunikationsverket har fått anmälan om att användningen av en televisionsapparat har upphört. Från summan avdras en återbetalningsavgift på fem euro. Avgiften återbetalas inte, om det belopp som skall återbetalas är mindre än fem euro efter det att återbetalningsavgiften har avdragits.

19 §

Rätt att få och lagra uppgifter

För indrivningen av televisionsavgifter och övervakningen av att denna lag följs har Kommunikationsverket rätt att få och lagra följande uppgifter:

1) ur befolkningsdatasystemet uppgift om fysiska personers namn och adress, modersmål, personbeteckning och ändring av dem samt om dödsfall,

2) enligt avtal fysiska och juridiska personers adresser ur Posten Finland Abp:s adressregistersystem, samt

3) enligt avtal uppgifter om fysiska och juridiska personers telefonnummer och annan motsvarande kontaktinformation ur teleföretagens kundregister.

31 §

Bemyndigande

Kommunikationsverket har rätt att meddela närmare föreskrifter av teknisk natur om omständigheter som gäller redovisningen av

koncessionsavgiften och om lämnandet av uppgifter som hänför sig till den fakturering som ligger till grund för avgiften och om övervakningen av att avgifterna betalas.

33 §

Vite

Om en koncessionshavare enligt 23 § bryter mot denna lag, kan Kommunikationsverket ålägga denne att rätta sitt fel eller sin försummelse.

Kommunikationsverket kan förena sitt beslut enligt 1 mom. med vite enligt vad som bestäms i viteslagen (1113/1990).

35 §

Kontrollavgift

Hos den som använder en televisionsapparat utan att lämna en anmälan enligt 9 § indrivs en kontrollavgift på 100 euro.

Kontrollavgiften påförs av Kommunikationsverket. Avgiften behöver inte påföras, om det kan anses att den tid televisionsapparaten har använts utan att anmälan gjorts är kort eller om det annars kan anses oskäligt att påföra kontrollavgift. Kontrollavgiften kan dock inte utan särskilda skäl lämnas opåförd på grundval av att användningstiden är kort, om det konstateras att televisionsanvändaren även tidigare har använt televisionsapparaten utan att göra anmälan enligt 9 §.

35 a §

Delgivning

Ett sådant beslut om återkallande av

Helsingfors den 23 maj 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

anmälan om ibruktagande, retroaktiv televisionsavgift eller kontrollavgift som avses i denna lag kan delges vederbörande per post. Om inte något annat visas, anses delgivningen ha skett den sjunde dagen efter att beslutet postades. I fråga om delgivning skall i övrigt iaktas lagen om delgivning i förvaltningsärenden (232/1966).

37 §

Handräckning

Kommunikationsverket har rätt att få handräckning av polisen för verkställigheten av denna lag samt bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den.

Denna lag träder i kraft den 25 juli 2003.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Ett förvaltningsärende som är anhängigt när denna lag träder i kraft behandlas i enlighet med de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande. Ett beslut som Kommunikationsverket fattat om återkallande av anmälan om ibruktagande, retroaktiv televisionsavgift eller kontrollavgift till följd av en försummelse av anmälningsskyldigheten enligt 9 § som konstaterats innan denna lag träder i kraft och till följd av andra omständigheter som inträffat innan lagen träder i kraft och som kräver ett lagenligt beslut kan dock efter det att lagen trätt i kraft delges den betalningsskyldige televisionsanvändaren i enlighet med förfarandet i 35 a §.

Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

Nr 396

Lag

om ändring av lagen om Rundradion Ab

Given i Helsingfors den 23 maj 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 22 december 1993 om Rundradion Ab (1380/1993) 6 § 1 mom. 9 och 10 punkten, rubriken för 7 a § och 7 a § 2 mom. samt 8 §, av dessa rubriken för 7 a § och 7 a § 2 mom. samt 8 § sådana de lyder i lag 492/2002, samt
fogas till 6 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lag 746/1998, en ny 11 punkt samt till lagen nya 8 a och 12 a § som följer:

6 §

Förvaltningsrådets uppgifter

På förvaltningsrådet ankommer att

9) övervaka att bolagsstämmans beslut verkställs,

10) sammankalla bolagsstämman och bereda de ärenden som skall behandlas vid stämman,

11) årligen lämna en berättelse om bolagets verksamhet till riksdagen.

3 kap.

Bolagets uppgifter

7 a §

Särredovisning av utbudet

Med särredovisning avses i denna paragraf att för de särredovisade funktionerna per räkenskapsperiod skall uppgöras resultaträkning och för den allmännyttiga verksamheten

dessutom balansräkning. Resultaträkningen och balansräkningen, som skall kunna härledas ur bolagets bokföring, skall i tillämpliga delar göras upp enligt bokföringslagen (1336/1997).

8 §

Övriga uppgifter

Bolagsstämman kan besluta att ändra bolagsordningen så att bolaget kan bedriva även annan verksamhet än allmännyttig verksamhet enligt 7 §. Denna verksamhet skall i bokföringen särredovisas från den allmännyttiga verksamheten.

8 a §

Särredovisning av nättjänster

Om bolaget tillhandahåller sådana nättjänster som avses i 2 § kommunikationsmarknadslagen (393/2003), skall det i bokföringen särredovisa verksamhet i anslutning till tillhandahållet av nättjänster från den övriga verksamheten.

RP 112/2002
TrUB 26/2002
RSv 272/2002

Ramdirektiv 2002/21/EG; EGT nr L 108, Auktorisationsdirektiv 2002/20/EG; EGT nr L 108, Tillträdesdirektiv 2002/19/EG; EGT nr L 108, Direktiv om samhällsomfattande tjänster 2002/22/EG; EGT nr L 108

Kommunikationsverket övervakar att denna paragraf iakttas. Bolaget skall på Kommunikationsverkets begäran lämna sitt bokslut samt resultaträkningarna och balansräkningarna för de särredovisade funktionerna jämte noter till verket.

5 kap.

Särskilda stadganden

12 a §

Berättelse till Kommunikationsverket

Rundradion Ab skall årligen före utgången

Helsingfors den 23 maj 2003

av april lämna en berättelse till Kommunikationsverket om den allmännyttiga verksamheten under det föregående kalenderåret. I berättelsen skall lämnas sådana uppgifter som behövs för Kommunikationsverkets tillsyn över televisions- och radioverksamheten. Kommunikationsverket skall avge ett utlåtande om berättelsen till statsrådet före utgången av september.

Denna lag träder i kraft den 25 juli 2003.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Republikens President

TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

Nr 397

L a g

om ändring av 2 § lagen om kommunikationsförvaltningen

Given i Helsingfors den 23 maj 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 29 juni 2001 om kommunikationsförvaltningen (625/2001) 2 §, sådan den lyder i lag 229/2003, som följer:

2 §

Kommunikationsverkets uppgifter

Kommunikationsverket har till uppgift att
1) sköta de uppgifter som enligt kommunikationsmarknadslagen (393/2003), radiolagen (1015/2001), lagen om posttjänster (313/2001), lagen om televisions- och radioverksamhet (744/1998), lagen om statens televisions- och radiofond (745/1998), lagen om integritetsskydd vid telekommunikation och dataskydd inom televerksamhet (565/1999), lagen om förbud mot vissa

avkodningssystem (1117/2001), lagen om elektroniska signaturer (14/2003) och lagen om domännamn (228/2003) ankommer på Kommunikationsverket, samt

2) sköta andra uppgifter som ankommer på Kommunikationsverket enligt andra bestämmelser eller kommunikationsministeriets föreskrifter.

Denna lag träder i kraft den 25 juli 2003.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 23 maj 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

RP 112/2002
TrUB 26/2002
RSv 272/2002

Ramdirektiv 2002/21/EG; EGT nr L 108, Auktorisationsdirektiv 2002/20/EG; EGT nr L 108, Tillträdesdirektiv 2002/19/EG; EGT nr L 108, Direktiv om samhällsomfattande tjänster 2002/22/EG; EGT nr L 108

Nr 398

L a g

om ändring av 25 i § upphovsrättslagen

Given i Helsingfors den 23 maj 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i upphovsrättslagen av den 8 juli 1961 (404/1961) 25 i § 1 mom., sådant det lyder i lag 748/1998, som följer:

25 i §
Teleföretag som tillhandahåller nättjänster i kabeltelevsionsnät får utan hinder av denna lag via ledning för allmänheten vidaresända verk som ingår i sådana radio- och televisionssändningar som avses i 134 § kommunikationsmarknadslagen (393/2003) samtidigt

med den ursprungliga sändningen och utan att den ändras.

Denna lag träder i kraft den 25 juli 2003.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 23 maj 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

RP 112/2002
TrUB 26/2002
RSv 272/2002

Ramdirektiv 2002/21/EG; EGT nr L 108, Auktorisationsdirektiv 2002/20/EG; EGT nr L 108, Tillträdesdirektiv 2002/19/EG; EGT nr L 108, Direktiv om samhällsomfattande tjänster 2002/22/EG; EGT nr L 108

Nr 399

L a g

om ändring av radiolagen

Given i Helsingfors den 23 maj 2003

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i radiolagen av den 16 november 2001 (1015/2001) 1 § 3 punkten, 2 § 1 mom., 4 § 9 punkten, rubriken för 5 §, 6 § 2 mom., 7 § 2 mom., 8 § 2 mom., 10 § 2 och 6 mom., 12 § 6 punkten, rubriken för 3 kap., 19—22 §, rubriken för 24 § samt 24 § 1 mom. 5 punkten och 2 mom., 26 § 3 punkten, 27—29 §, 31 § 1 mom. 2 och 4 punkten, rubriken för 32 § samt 32 § 2 och 3 mom., 35 § 2 mom., 39 § 1 mom. 3 och 4 punkten och 41 § 1 mom., samt fogas till 4 § en ny 3 a-punkt, till 6 § ett nytt 3 mom., varvid det nuvarande 3 mom. blir 4 mom., som följer:

1 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att

3) skapa betingelser för en så fri rörlighet för radioanläggningar och teleterminalutrustning som möjligt,

2 §

Tillämpningsområde

I denna lag föreskrivs om utsläppande på marknaden och saluföring av radioanläggningar och teleterminalutrustning, innehav och användning av radioanläggningar samt planering av användningen av radiofrekvenser och anvisning av dem för olika ändamål.

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

3 a) *teleterminalutrustning* utrustning som för sändning, bearbetning eller mottagande av information är avsedd att via ledning, per radio, optiskt eller på något annat elektromagnetiskt sätt vara antingen direkt kopplad till en anslutning i allmänt kommunikationsnät eller att direkt eller indirekt kopplad till en anslutning i allmänt kommunikationsnät fungera med det allmänna kommunikationsnätet,

9) *bedömningsorgan* ett organ som en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har utsett för i denna lag avsedda förfaranden för bedömning av radioanläggningars och teleterminalutrustningars överensstämmelse med uppställda krav och som staten i fråga har anmält till Europeiska gemenskapernas kommission som utsett organ.

5 §

Ansvariga i stället för radioanläggningens och teleterminalutrustningens tillverkare

RP 112/2002
TrUB 26/2002
RSv 272/2002

Ramdirektiv 2002/21/EG; EGT nr L 108, Auktorisationsdirektiv 2002/20/EG; EGT nr L 108, Tillträdesdirektiv 2002/19/EG; EGT nr L 108, Direktiv om samhällsomfattande tjänster 2002/22/EG; EGT nr L 108

6 §

Användning av radiofrekvenser

Statsrådet fastställer en plan för användning av de frekvensområden som anvisas för koncessionsberoende televerksamhet enligt 4 § kommunikationsmarknadslagen (393/2003) samt koncessionsberoende televisionsoch radioverksamhet enligt 7 § lagen om televisionsoch radioverksamhet (744/1998). Kommunikationsverket bestämmer om fördelningen till användare av de frekvensområden som anvisas för andra användningsändamål.

Innan statsrådet fastställer användningsplanen skall representanter för teleföretag och andra användargrupper inom frekvensområdena ges tillfälle att bli hörda om planen. Statsrådet skall granska användningsplanen på nytt, om fler frekvenser kan anvisas för sådan koncessionsberoende verksamhet som avses i 2 mom. eller om en representant som avses i detta moment framställer en motiverad begäran om granskning.

7 §

Radiotillstånd

Radiotillstånd för innehav och användning av en radiosändare behövs inte, om radiosändaren fungerar endast på en samfrekvens som Kommunikationsverket har fastställt för den och om dess överensstämmelse har säkerställts i enlighet med denna lag. Kommunikationsverket kan meddela föreskrifter som begränsar användningen av radiosändaren och som är nödvändiga för att frekvenserna skall användas effektivt och ändamålsenligt samt för att förebygga eller avhjälpa störningar.

8 §

Tillståndsvillkor

I tillståndsvillkoren för radiosändare med

stora risker för störningar kan bestämmas att sändaren inte får tas i bruk förrän Kommunikationsverket på basis av granskning har godkänt ibruktagandet. Kommunikationsverket fastställer vilka typer av radiosändare som anses föra med sig stora risker för störningar och meddelar närmare föreskrifter om granskningsförfarandet och om inställning av sändarna och andra liknande förutsättningar för godkännande av ibruktagandet.

10 §

Beviljande av radiotillstånd och frekvensreservering

Radiotillstånd beviljas för högst 10 år åt gången. Radiotillstånd för radiosändare som används för utövande av koncessionsberoende televerksamhet enligt 4 § kommunikationsmarknadslagen eller televisionsoch radioverksamhet enligt 7 § lagen om televisionsoch radioverksamhet beviljas dock för högst 20 år åt gången.

Om sökanden har för avsikt att utöva koncessionsberoende televerksamhet enligt 4 § kommunikationsmarknadslagen eller koncessionsberoende televisionsoch radioverksamhet enligt 7 § lagen om televisionsoch radioverksamhet, kan radiotillstånd eller radiofrekvensreservering inte beviljas, om sökanden inte har behövlig koncession.

12 §

Återkallande av radiotillstånd och radiofrekvensreservering

Kommunikationsverket får helt eller delvis återkalla radiotillstånd eller radiofrekvensreserveringar, om

6) en koncession enligt 4 § kommunikationsmarknadslagen upphör att gälla, eller om

3 kap.

Utsläppande på marknaden av radioanläggningar och teleterminalutrustningar

19 §

Import, försäljning, saluföring, demonstration och användning

Till Finland får importeras i försäljnings- eller överlåtelsesyfte eller i Finland hållas till salu, säljas eller överlätas endast sådana radiosändare vilka uppfyller de väsentliga krav som anges i denna lag samt föreskrivs med stöd av den och vilka är försedda med nödvändiga märkningar och åtföljda av en upplysning om användningsändamålet och av en försäkran om överensstämmelse.

Till Finland får importeras i försäljnings- eller överlåtelsesyfte eller i Finland hållas till salu endast sådana radiomottagare vilka uppfyller de väsentliga krav som anges i denna lag samt föreskrivs med stöd av den och vilka är försedda med nödvändiga märkningar och åtföljda av en upplysning om användningsändamålet och av en försäkran om överensstämmelse.

Till Finland får importeras i försäljnings- eller överlåtelsesyfte eller i Finland hållas till salu, säljas eller överlätas endast sådan teleterminalutrustning som uppfyller de väsentliga krav som anges i denna lag samt föreskrivs med stöd av den och som är försedd med nödvändiga märkningar och åtföljd av en upplysning om användningsändamålet och av en försäkran om överensstämmelse.

Också andra radioanläggningar eller teleterminalutrustningar avsedda att släppas ut på marknaden i Finland än de som nämns i 1—3 mom. får ställas till påseende, om det genom en tydlig märkning klart anges att anläggningen eller utrustningen inte kan släppas ut på marknaden förrän det har säkerställts att den uppfyller de väsentliga kraven enligt 20 §.

En radiosändare får inte användas för radiokommunikation om det inte säkerställts att den uppfyller kraven enligt 20 eller 24 §. En radiosändare får dock användas för radiokommunikation, om rätten att använda den

har godkänts på det sätt som avses i 7 § 4 mom. eller om Kommunikationsverket har beviljat ett radiotillstånd som avses i 7 § 1 mom. för innehav och användning av radiosändaren för forskning och utveckling som gäller radioanläggningar.

20 §

Väsentliga krav

En radioanläggning och teleterminalutrustning skall uppfylla följande väsentliga krav:

1) krav som gäller skydd av människors hälsa och säkerhet, inbegripet elsäkerhetskraven så som särskilt bestäms om dem, utan tillämpning av spänningssgränserna,

2) skyddskraven i fråga om elektromagnetisk kompatibilitet, så som Kommunikationsverket bestämmer,

3) kravet på effektiv användning av radiofrekvenser och omloppsbaneresurser i syfte att undvika skadliga störningar.

Kommunikationsverket meddelar vid behov närmare föreskrifter om sådana väsentliga särskilda krav på radioanläggningar och teleterminalutrustningar i fråga om vilka Europeiska gemenskapernas kommission har utfärdat ett beslut som förutsätter verkställighet.

21 §

Säkerställande av överensstämmelse

Att en radioanläggning och teleterminalutrustning överensstämmer med kraven skall påvisas genom

1) intern produktionskontroll,

2) intern produktionskontroll som omfattar särskild provning av radioanläggningar och teleterminalutrustning,

3) intern produktionskontroll som omfattar särskild provning av radioanläggningar och teleterminalutrustning och utlåtande av ett bedömningsorgan som avses i 41 §,

3 a) intern produktionskontroll som innehåller ett utlåtande av ett bedömningsorgan som avses i 41 §, eller genom

4) fullständig kvalitetssäkring.

Om tillverkaren av en radiosändare har tillämpat de harmoniserade standarder som

avses i 4 § 8 punkten, skall radiosändarens överensstämmelse påvisas genom bedömningsförfarandet enligt 1 mom. 2, 3 eller 4 punkten.

Om tillverkaren av en radiosändare inte har tillämpat de harmoniserade standarder som avses i 4 § 8 punkten eller har tillämpat dem bara delvis, skall radiosändarens överensstämmelse påvisas genom bedömningsförfarandet enligt 1 mom. 3 eller 4 punkten.

Att en radiomottagare och mottagarenheterna i en radioanläggning stämmer överens med kraven skall påvisas genom bedömningsförfarandet enligt 1 mom. 1, 3 eller 4 punkten.

Att teleterminalutrustning stämmer överens med kraven skall påvisas genom bedömningsförfarandet enligt 1 mom. 1, 3 a- eller 4 punkten.

Vid varje förfarande som avses i 1 mom. skall tillverkaren av en radioanläggning eller teleterminalutrustning säkerställa att anläggningen eller utrustningen uppfyller de väsentliga kraven enligt 20 § samt upprätta ett dokument där det försäkras att anläggningen eller utrustningen uppfyller dessa krav (*försäkran om överensstämmelse*). Vid förfarandet enligt 1 mom. 2 punkten skall anläggningen eller utrustningen dessutom genomgå särskild provning. Vid förfarandet enligt 1 mom. 3 och 3 a-punkten skall därtill ett bedömningsorgan som avses i 41 § föreläggas dokumentation om den tekniska konstruktionen som bygger på resultaten från provningen och på det tekniska dokumentet om anläggningen eller utrustningen. Ett negativt utlåtande om dokumentationen om anläggningens eller utrustningens tekniska konstruktion hindrar inte tillverkaren att släppa ut anläggningen eller utrustningen på marknaden, om den uppfyller de väsentliga kraven enligt 20 §.

Vid förfarandet enligt 1 mom. 4 punkten skall tillverkaren vid planering, tillverkning och kontroll av produkter tillämpa ett kvalitetssystem som är godkänt av ett bedömningsorgan. För övervakningen skall tillverkaren ge bedömningsorganet nödvändiga uppgifter och tillåta kontroll av sina produktions-, kontroll-, provnings- och lagerlokaler. Om kvalitetssystemet inte längre uppfyller de krav som ställs på det med stöd av denna lag, kan bedömningsorganet återta sitt godkännande.

Dokumenterna i anslutning till förfarandena för säkerställande av överensstämmelse skall upprättas på finska eller svenska eller på ett språk som godkänts av bedömningsorganet eller Kommunikationsverket. Tillverkaren skall hålla nämnda dokument tillgängliga för de nationella myndigheterna i de stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i minst tio år efter det att den sista radioanläggningen eller teleterminalutrustningen tillverkades.

Kommunikationsverket meddelar närmare föreskrifter om förfarandet för säkerställande av överensstämmelse och de dokument som skall upprättas i samband med det.

22 §

Märkning och information

Tillverkaren av en radioanläggning eller teleterminalutrustning skall förse en i enlighet med 21 § säkerställd anläggning eller utrustning med en märkning så som Kommunikationsverket bestämmer.

Radioanläggningen eller teleterminalutrustningen skall åtföljas förutom av en försäkran om överensstämmelse också av uppgifter på finska och svenska om anläggningens eller utrustningens användningsändamål (*meddelande om användningsändamål*). Uppgifterna skall vara tydligt synliga på radioanläggningens försäljningsförpackning och i handboken och av dem skall framgå de Europeiska unionens medlemsstater eller geografiska områden där anläggningen avses bli använd. Av uppgifterna på teleterminalutrustning skall klart framgå till vilka anslutningar i allmänt kommunikationsnät den är avsedd att anslutas.

24 §

Krav som gäller särskilda radioanläggningar och teleterminalutrustningar

Vad som bestäms i 20—22 § gäller inte

5) radioanläggningar och teleterminalutrustning som enbart används för säkerställande av allmän säkerhet, statens säkerhet eller uppdagande, utredning eller förundersökning av brott.

Kommunikationsverket kan vid behov meddela föreskrifter om egenskaperna och den tekniska konstruktionen hos radioanläggningar och teleterminalutrustning enligt 1 mom. samt om förfarandet för säkerställande av anläggningarnas och utrustningens överensstämmelse och om märkningarna på dem.

26 §

Kommunikationsverkets uppgifter

Kommunikationsverket sköter frekvensförvaltningen. Utöver vad som annars bestäms i denna lag skall Kommunikationsverket

3) utreda orsakerna till störningar av radiokommunikationen samt till störningar som en radioanläggning eller teleterminalutrustning orsakar telenätet, radioanläggningar, teleterminalutrustningar eller elanläggningar,

27 §

Vissa andra myndigheters uppgifter

Polisen och gränsbevakningsväsendet övervakar vid sidan av Kommunikationsverket att 15 § 1 mom. och 16 § 1 mom. iakttas. Tullmyndigheterna övervakar vid sidan av Kommunikationsverket att bestämmelserna om import av radioanläggningar och teleterminalutrustning iakttas.

28 §

Uppgifter som skall lämnas till Kommunikationsverket

Utan hinder av bestämmelserna om sekretess har Kommunikationsverket rätt att av radioanläggningens eller teleterminalutrustningens tillverkare, av den som ansvarar för utsläppandet på marknaden, av importören, av försäljaren och av bedömningsorganet få de uppgifter som behövs för övervakningen av att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den iakttas.

Den som håller radioanläggningar eller teleterminalutrustning till salu skall på begäran förse Kommunikationsverkets kontrollörer med information om den tekniska kon-

struktionen hos radioanläggningarna eller teleterminalutrustningen, säkerställandet av överensstämmelsen och överlåtelse.

Den som innehar eller äger en radioanläggning eller teleterminalutrustning är skyldig att ge Kommunikationsverket uppgifter om konstruktionen, användningen och placeringen av dessa och uppgifter som behövs vid indrivningen av avgifter.

29 §

Erhållande av uppgifter av tullmyndigheterna

Utan hinder av bestämmelserna om sekretess har Kommunikationsverket rätt att av tullmyndigheterna erhålla uppgifter om namnet på den som importerar en radioanläggning eller teleterminalutrustning samt om antalet anläggningar eller utrustningar som importerats och om tidpunkten för importen.

31 §

Kontroll

Kommunikationsverkets kontrollörer har rätt att utföra kontroller för övervakningen av att denna lag samt de bestämmelser som utfärdats med stöd av den följs på en plats där det finns

2) en radioanläggning eller teleterminalutrustning som konstaterats eller som på sannolika grunder misstänks ha fungerat eller fungera i strid med bestämmelserna eller förorsaka störningar,

4) en radioanläggning eller teleterminalutrustning som saluförs eller som skall släppas ut på marknaden.

32 §

Undersökning av radioanläggningar och teleterminalutrustning

Om den radioanläggning eller teleterminalutrustning som har tagits för undersökning uppfyller kraven enligt denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den och anläggningens eller utrustningens värde

har sjunkit på grund av undersökningen, skall till ägaren på yrkande betalas en ersättning för anläggningen eller utrustningen som motsvarar det gängse priset.

Om en radioanläggning eller teleterminalutrustning på ett väsentligt sätt strider mot denna lag eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av den, kan Kommunikationsverket förplikta tillverkaren eller importören att ersätta undersökningskostnaderna och dra bort anläggningarna eller utrustningen från marknaden.

35 §

Handräckning

Om det finns vägande skäl att misstänka att ett brott som avses i 38 kap. 7 § strafflagen eller i 39 § 1 mom. 2 eller 3 punkten i denna lag har begåtts på en plats som omfattas av hemfriden, får utan hinder av 5 kap. 1 § 1 mom. och 10 § 1 mom. tvångsmedelslagen (450/1987) husrannsakan och kroppsvisitation företas för eftersökning av lagstridiga radioanläggningar eller teleterminalutrustningar eller för utredning av brott.

39 §

Straffbestämmelser

Den som uppsåtligen

3) bryter mot bestämmelserna om import, försäljning, saluföring, överlåtelse eller ställande till påseende av en radioanläggning eller teleterminalutrustning eller mot ett förbud som utfärdats då en radioanläggning eller teleterminalutrustning tagits för undersökning, eller

Helsingfors den 23 maj 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

4) bryter mot bestämmelserna om säkerställande av en radioanläggnings eller teleterminalutrustnings överensstämmelse eller om den förvaring av dokument som har samband med detta eller mot bestämmelserna om utsläppande på marknaden, märkning eller meddelande om användningsändamål, skall för *brott mot radiolagen* dömas till böter, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag.

41 §

Bedömningsorgan

Kommunikationsministeriet utser på ansökan ett eller flera bedömningsorgan. Bedömningsorganet har till uppgift att lämna utlåtanden om radioanläggningars och teleterminalutrustnings överensstämmelse, bestämma om särskilda radiotestsekvenser samt godkänna och övervaka kvalitetssäkringssystem för radioanläggningar och teleterminalutrustning. Bedömningsorganet kan utses för viss tid. I ansökan skall sökanden lägga fram de uppgifter som ministeriet har begärt och som behövs för handläggningen av ansökan.

Denna lag träder i kraft den 25 juli 2003. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft. Utan hinder av 19 § 3 och 4 mom. får teleterminalutrustning som har släppts ut på marknaden enligt de bestämmelser som gäller när denna lag träder i kraft användas, saluföras, säljas och överlåtas också på något annat sätt, trots att den inte uppfyller kraven i denna lag eller i de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

Nr 400

L a g

om ändring av lagen om konkurrensbegränsningar

Given i Helsingfors den 23 maj 2003

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till lagen den 27 maj 1992 om konkurrensbegränsningar (480/1992) en ny 10 a § och framför den en ny mellanrubrik som följer:

3 kap.

Information om konkurrensbegränsningar

*Utlämnande av sekretessbelagd handling till
Kommunikationsverket*

10 a §

Utöver vad som föreskrivs i lagen om
offentlighet i myndigheternas verksamhet
(621/1999) har Konkurrensverket rätt att

lämna ut en sådan sekretessbelagd handling
som avses i 24 § lagen om offentlighet i
myndigheternas verksamhet och som det
erhållit eller upprättat i samband med skötseln
av sina uppgifter enligt denna lag till Kom-
munikationsverket, om det behövs för sköt-
seln av Kommunikationsverkets uppgifter.

Denna lag träder i kraft den 25 juli 2003.

Helsingfors den 23 maj 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

RP 112/2002
TrUB 26/2002
RSv 272/2002

Ramdirektiv 2002/21/EG; EGT nr L 108, Auktorisationsdirektiv 2002/20/EG; EGT nr L 108, Tillträdesdirektiv 2002/19/EG; EGT nr L 108, Direktiv om samhällsomfattande tjänster 2002/22/EG; EGT nr L 108

Nr 401

L a g

om ändring av lagen om integritetsskydd vid telekommunikation och dataskydd inom televerksamhet

Given i Helsingfors den 23 maj 2003

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 22 april 1999 om integritetsskydd vid telekommunikation och dataskydd inom televerksamhet (565/1999) 18 § 3 mom., sådant det lyder i lag 1148/2001, och
ändras 7 § 2 mom., sådant det lyder i sistnämnda lag, som följer:

7 §

Tystnadsplikt

tionsmarknadslagen (393/2003) och den som är eller har varit anställd hos en teleentreprenör.

Tystnadsplikten enligt 1 mom. gäller också teleentreprenörer enligt 137 § kommunika-

Denna lag träder i kraft den 25 juli 2003.

Helsingfors den 23 maj 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

RP 112/2002
TrUB 26/2002
RSv 272/2002

Ramdirektiv 2002/21/EG; EGT nr L 108, Auktorisationsdirektiv 2002/20/EG; EGT nr L 108, Tillträdesdirektiv 2002/19/EG; EGT nr L 108, Direktiv om samhällsomfattande tjänster 2002/22/EG; EGT nr L 108

Nr 402

L a g

om ändring av 16 § sjöräddningslagen

Given i Helsingfors den 23 maj 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i sjöräddningslagen av den 30 november 2001 (1145/2001) 16 § som följer:

16 §

Rätt att få uppgifter av teleföretag

I kritiska lägen har gränsbevakningsväsendet rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna av sådana teleföretag som avses i lagen om integritetsskydd vid telekommunikation och dataskydd inom televerksamhet (565/1999), nedan lagen om datasekretess vid telekommunikation, i anslutning till ett nödmeddelande få identifieringsuppgifter för an-

slutningen och uppgifter om mobilteleapparatens läge samt uppgifter om anslutningens abonnent och användare samt installeringsadress enligt det som närmare föreskrivs i 18 § 2 mom. lagen om datasekretess vid telekommunikation samt 97 och 98 § kommunikationsmarknadslagen (393/2003).

Denna lag träder i kraft den 25 juli 2003.

Helsingfors den 23 maj 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

RP 112/2002
TrUB 26/2002
RSv 272/2002

Ramdirektiv 2002/21/EG; EGT nr L 108, Auktorisationsdirektiv 2002/20/EG; EGT nr L 108, Tillträdesdirektiv 2002/19/EG; EGT nr L 108, Direktiv om samhällsomfattande tjänster 2002/22/EG; EGT nr L 108

Nr 403

L a g**om ändring av 8 § lagen om nödcentraler**

Given i Helsingfors den 23 maj 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 18 februari 2000 om nödcentraler (157/2000) 8 § 1 mom. 11 punkten,
sådan den lyder i lag 1149/2001, som följer:

8 §

Rätt att få uppgifter ur register

En anställd vid nödcentralsverket har för skötseln av uppgifter som enligt lag ankommer på nödcentralerna rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna för att säkerställa de förberedande åtgärderna i anslutning till ett uppdrag eller skyddet i arbete eller för att stödja enheten i fråga, avgiftsfritt få behövliga uppgifter på det sätt som överenskommits med den behöriga registeransvariga. I detta syfte kan fås

integritetsskydd vid telekommunikation och dataskydd inom televerksamhet (565/1999), nedan lagen om datasekretess vid telekommunikation, i anslutning till ett nödmeddelande identifieringsuppgifter för anslutningen och uppgifter om mobilteleapparaters läge samt uppgifter om anslutningens abonnent och användare samt installeringsadress enligt vad som närmare föreskrivs i 18 § 2 mom. lagen om datasekretess vid telekommunikation samt 97 och 98 § kommunikationsmarknadslagen (393/2003),

11) av teleföretag som avses i lagen om

Helsingfors den 23 maj 2003

Denna lag träder i kraft den 25 juli 2003.

Republikens President**TARJA HALONEN**Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

RP 112/2002
TrUB 26/2002
RSv 272/2002

Ramdirektiv 2002/21/EG; EGT nr L 108, Auktorisationsdirektiv 2002/20/EG; EGT nr L 108, Tillträdesdirektiv 2002/19/EG; EGT nr L 108, Direktiv om samhällsomfattande tjänster 2002/22/EG; EGT nr L 108

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 404

L a g

om ändring av 43 § lagen om räddningsväsendet

Given i Helsingfors den 23 maj 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 30 april 1999 om räddningsväsendet (561/1999) 43 § 2 mom., sådant
det lyder i lag 1150/2001, som följer:

43 §

Nödcentralernas uppgifter

En nödcentral har för utförandet av sina uppgifter utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att av ett teleföretag som avses i lagen om integritetsskydd vid telekommunikation och dataskydd inom televerksamhet (565/1999), nedan lagen om datasekretess vid telekommunikation, i anslutning till ett nödmeddelande få identifieringsuppgifter för an-

slutningen och uppgifter om mobilteleapparatens läge samt uppgifter om anslutningens abonnent och användare samt installeringsadress enligt vad som närmare föreskrivs i 18 § 2 mom. lagen om datasekretess vid telekommunikation samt 97 och 98 § kommunikationsmarknadslagen (393/2003). Nödcentralen har rätt att få uppgifterna också genom teknisk anslutning.

Denna lag träder i kraft den 25 juli 2003.

Helsingfors den 23 maj 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

RP 112/2002
TrUB 26/2002
RSv 272/2002

Ramdirektiv 2002/21/EG; EGT nr L 108, Auktorisationsdirektiv 2002/20/EG; EGT nr L 108, Tillträdesdirektiv 2002/19/EG; EGT nr L 108, Direktiv om samhällsomfattande tjänster 2002/22/EG; EGT nr L 108

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 393—404, 7 ark